

Novela
Eva Lexa Lexová

já už ti
řeknu, jak
se máš
mít!!

*Psychopat vypráví, jaké to je být, čím je.
99% lidí jsou toho mínění, že to musí
být strašný život, opak je pravdou,
ti lidé nemají poněti.
Nechtěl bych být nečím jiným, než psychopatem,
a já nejsem sám, nás je hodně!
Díky Bohu.*

- 2 *Psychopat vypravuje, jaké to skutečně je, být psychopatem:
„99 procent lidí si myslí, že to musí být těžký život. Ale kde, ti nemají
ani potuchy. Být psychopatem, to přímo miluju. A nejsem sám, je nás,
díky bohu, spousta!“*

Prof. Dr. Volker Faust z centra pro psychiatrii university v Ulmu:
*„Počet osob s nápadnou strukturou osobnosti činí podle celosvětových
odhadů téměř 10 procent. Tedy jen
v německy mluvících zemích je to přes 10 miliónů lidí.“*

- 1 ... *Emigrace ... 5*
2 ... *Táta umřel. No a? ... 16*
3 ... *Jen můj úspěch ... 22*
4 ... *Útokem k vítězství ... 28*
5 ... *Countdown běží ... 31*
6 ... *Moje máma byla zrovna taková svině jako ty ... 36*
7 ... *Zosobněný ďábel ... 39*
8 ... *Nevyšlo to ... 42*
9 ... *Mé vítězství ... 47*
10 ... *Otroci se vždycky najdou ... 49*
11 ... *Kdo se nechá manipulovat je si sám vinen! ... 51*
12 ... *Dokonce její ocas se přidá, prima ... 54*

Veškerá bezcitnost a ukrutnost pramení ze slabosti.

Psychopathen rächen sich für ihre Leben den sie sich meistens selbst vermasselt haben an Menschen die ihnen näher stehen. Das spricht für eine Minderwertigkeit der Intelligenz, weil es sind meisten Menschen die ihnen sehr geholfen haben. Nein, der Psychopath wird immer behaupten das an seine Misere, die andere schuld sind.

*Nespracované pohlavní zneužívání vytváří oběti.
Když si byl obětí a nikdo to neví, může se stát že z tebe bude pachatel*

*Tato kniha není zpověď,
sám pro sebe jsem zrádce boha.
Je to óda na život, jaký vedu.*

*Že tomu říkáte psychopatie,
to je vaše věc, já tomu říkám nadání
od boha a raduji se, že je to nevléčitelné...*

*„Naše společnost je plná bláznivých lidí s šílenými cíli. Věřím, že nás
blázni vedou k nesmyslným cílům a myslím si, že musím počítat s tím, že
budu jako blázen izolován, když to řeknu nahlas. To je to nejšílenější na
celé věci.“ John Lennon, než byl zavražděn Markem Davidem Chapma-
nem, osobou, které CIA vymyla mozek.*

*Dnes se dozvídám, že ta svině moje žena strašně trpěla,
protože jsem o ní před dvěma lety řekl,
že je asociální, mám velikou radost.
Lidi jsou si tím sami vinni, že mi věří. Psychopat*

*Psychopati nejsou nikdy vinni, necítí se tak,
a líbí se jim jejich bestialní chování.*

*Psychopat nedá nikdy tu odpověď, kterou by měl dát,
vždy se vykrucuje.*

*Vždycky je to vina druhých, nikdy moje!
Špatné svědomí? Nevím co to je!*

*Všichni psychopati, když jejich manželství končí,
chtějí přesvědčit okolní svět o duševní nemoci svého protějška.*

4 **Kontrolní seznam podle Cleckleyho**

Značný, až nadpřirozený šarm a průměrná nebo lehce nadprůměrná inteligence. Simulování pocitů. Inteligence malého dítěte.

Absence megalomanie či jiných známek iracionálního myšlení.

Neexistence strachu a jiných „neurotických“ symptomů; značné sebevědomí, hraný klid a verbální schopnosti.

Nespolehlivost, ignorování povinností, žádný smysl pro zodpovědnost v maličkostech i velkých věcech.

Neupřímnost, nečestnost. Lži.

Antisociální chování, realizované bez plánu, vycházející zdánlivě z nevyjasnitelné impulzivity. Simulování různých nemocí.

Antisociální chování s nepřiměřeně velkou motivací.

Špatná schopnost úsudku a neschopnost učit se ze zkušeností. Psychopati často ukazují lítost a účastní se rehabilitačních opatření nebo se angažují pseudonábožensky, ale jen tehdy, pokud jim to může přinést prospěch.

Patologická sebestřednost, totální samolibost, neschopnost pociťovat opravdovou lásku a sounáležitost.

Všeobecná citová chudoba, absence hlubokých a setrvalých emocí.

Absence skutečného pochopení, vhledu, empatie; neschopnost vidět sám sebe tak, jako druzí. Špatného svědomí chybí.

Nevděčnost jak za zvláštní přispění, tak za přátelství a důvěru. Násilnost, brutálnost.

Fantastické a zavrženíhodné chování pod vlivem alkoholu nebo jiných drog, mnohdy i bez nich; obscénnost, hrubost, náladovost, hloupé žerty.

V anamnéze žádné skutečné pokusy o sebevraždu.

Neosobní, triviální nebo špatně integrovaná sexualita.

Život nikoli podle plánu nebo uspořádaným způsobem, pokud se nejedná o plány sebezmaření.

Co je mi do toho, že mi obstarala školu... Německy se učím nerad, Němcem nikdy nebudu, mohl jsem přece zůstat v Praze a udělat kariéru jako fotograf pro filmové produkce, žil bych si super, že jsem tady musel zůstat, za to mi zaplatí!

Co to říkala, že na mne počká, když chci jít na dva roky do Ameriky, to dostala facku, že druhou chytla skoro automaticky od chodníku. Lidi se zastavovali, jí tekly slzy z očí, krvácela z nosu, ta kurva, co na mne čeká, co si to dovoluje, já tam přeci chci zůstat a vzít si Susanne, ta je přece milionářka, ne jako tohle trdlo, obyčejná fotolaborantka, koza pitomá, ta se ještě bude divit, až ze mne bude v New Yorku slavný fotograf, a ta na mne chce čekat? Blbá kráva.

A všechno je to její vina, já si jen chtěl koupit auto, co je mi do Rusů, chtěla, abych chodil do školy, jinak bych už byl i s autem dávno zpátky, jako fotograf bych měl krásný život, všechno je to vina té svině, té kurvy.

Šest týdnů v Americe u Susanne, pronajala mi apartmá na Park Avenue, dokonce s malou kočičkou, ale po třech týdnech, když mi představila svého otce, který o mě neměl dobré mínění, to jsem pochopil, že Susanne a její rodina pro mě můžou být nebezpeční, chtěli, abych šel do práce... Hned jsem napsal srdceryvný dopis Evě, miluju jenom tebe, život v Americe se mi nelíbí, je to moc daleko, toužím po tobě, a tak dál. Vždyť přece bydlí v tom malém bytě, o kterém jsem v Goethově institutu tvrdil, že patří mně, jeden blbec, český spolužák to vyprávěl Evě a ta se mě pak ptala, ty máš v Mnichově byt? Ještě nepochopila, že co je její, je moje? Tak teda budu bydlet v tom bytě, co mi vlastně patří, zatím to vždycky vyšlo, co jsem od Evy chtěl, to mi dala, přece říká, že jen mě viděla, hned si myslěla, že se mnou chce zestárnout, no tak co má bejt, se mi vydala, tu vymačkám jak citrón, a pak kopanec do řiti, nic jiného si nezaslouží, děvka, a kromě toho mi může být vděčná, už přece nemá rodiče a její sestra, jak ta na ni nadávala, když jsem přinesl klíče od Evina bytu. Ta kráva odjede do Mnichova nakupovat a pak tomu ještě říká útek před Rusama, jasně, že komunisti začnou s normalizací a Dubčeka a jemu podobné nestrpí. Taky bych si něco takového,

- 6 totiž moc, nedal vzít. Já do Mnichova šel jenom, protože, jak už jsem říkal, jsem si chtěl koupit auto, že nemám řidičák? Nevadí, nějak už to zvládnou, a ta koza pitomá, když jsem řekl, koupím si auto za ty prachy, cos mi dala na školu, tak povídá, že bude kredit splácet, když to udělám a pojedu zpátky do Čech. Potvora falešná, měl jsem si koupit auto, teď chce, abych se s ní oženil. Taky jsem napsal mámě, ta mi stejně rozumí nejlíp, že to Eva mě přemluvila, abych tady zůstal, ta už teď má Evy plné zuby, i když ji ještě nezná.

Na chalupě tehdá kluci říkali, že nechci nic dělat, ta svině se mě zastávala, říkala, doma taky nic nedělá. A chtěla dokonce, abych šel pracovat, v BMW u pásu, jsem taky už po třech týdnech šel na neschopenku, je to k posrání, pracovat rukama, to nechám té svini a jejím kamarádům, já jsem přece fotograf.

Sven Simon byl taky nadšený mýma fotkama, no jo, spíš proto, že jsem Čech a chce mi pomoci. Nabídl mi práci v Hamburku, ale zůstanu u té svině, ještě mě neprokoukla a můžu se za ni tak krásně schovat, je tak čestná, až si lidi myslí, že jsem taky takový...

Kamkoli přijde, všude jí lidi věří, co tak ve své hloupé naivitě říká, neumí lhát, a kdyby to zkusila, prozradí ji pokaždé řeč těla...

Pro mě lže vždycky, chci to tak a ona je přece ta největší intrikánka, jakou znám, nevěřím jí ani slovo, je to tak lepší, dosáhla toho, že jsem tady zůstal a za to ještě bude trpět. Když už mě tak miluje, jak říká, tak si musí nechat líbit, že s ní nikdy nebudu spát, jako žena mě stejně nezajímá, nikdy na ni nemám chut, co na ní vidí jiní chlapi, nevím, údajně má jakýsi šarm, ten ale nevidím, prý má super postavu, mně ale nic neříká, jako všechny ženské je to zmije, jak by řekla moje milá máma. Je had a jmenuje se stejně Eva, ta svině. Jenom jí zmlátit, to se mě chce pořádně.

Práci mám jako fotograf, samozřejmě na volné noze, nebudu se přece prostituovat, chci říct, nepůjdu do stálého zaměstnání. A daně jsem platit nechtěl, to si počkáte, nikdy jsem nechtěl být Němec a ta svině mluví o společných dětech. S tou krávou žádné děti mít nebudu, musí jí stačit, že si ji vezmu, i když to nechci, ale ona vážně řekla, buď svatba nebo se vystěhuješ, nojo, platí nájem, tolik, jako ona nevydělávám, když tady

půl roku nejsem a jedu se válet do Asie... S těmi dětmi jsem jí to ale dal! Ano, řekl jsem, ale musíš mi podepsat, že nejsou ode mě, svině, pořád říká, že nemám čurat do umyvadla, budu si vždycky dělat, co chci, ta se ještě bude divit. Ty filcky, co jsem si přivezl z Čech, ty jsem taky hodil na ni a sežrala mi to, ta mi sežere všechno, stejně. Jednoho dne i moje hovna. Svině.

Musel jsem jí hned na začátku ukázat, kdo je doma pánem, a lhát smím jenom já, ona ne, koza hloupá. Je legrační že mě všichni ty lži věřejí, nikdo k ní neběží a neptá se kde je ta pravda. Nikdy neodpovídat na to naco se ona ptá a dát jí vždy jinou odpověď než na kterou čeká...

Skutečně si dovolila, když jsem ji zmlátil jak psa (nemá nikoho, ke komu by šla, to by byla krása, pak bych měl být jenom pro sebe, mohla by ale platit dál, ale jednoho dne se mi to povede, tím jsem si jistý), skutečně dokázala jít tu noc do Quicku a spát tam, to by se dalo využít například pro špionáž, musím si zjistit, jestli je tady ohledně toho nějaký zájem. A ona mi pomůže, svině. Jednou když jsem jí zase zmlátil tak mě řekla, že mě lituje. Já jí nikdy neltuji, těší mě, když se jí něco stane...

Jak krásně mluví německy, to nesmí, na to jsem tady já, abych uměl všechno líp než ona...

Nabídli jí termín na fotky, to se jí musí zakázat, ten termín vezmu já, nechodila do žádné školy, neumí to, když jí její šéf půjčí foťák, tak dělá mnohdy hezčí fotky než já, svině, to nesmí. Svůj foťák jsem jí nikdy nedal... Taky maluje krásněji než já, a jak ji lidi mají rádi, no počkej, budu mít všechno, ty ne, to se musí zakázat, já jsem ten, kdo se doopravdy vyzná, ty svině. Moje máma je jako já, všechno mi věří, ví, že to jsou všechno lži, ale protože je jako já, tak mě bude krýt... Táta ji chtěl tolikrát zabít, ten chudák s ní musel strávit celý život, ale ona to ví líp, že všechny ženské jsou svině, chlapy chtějí jenom do postele, ty svoje menstruační bolesti jenom hrají, a páchnou, Eva taky, a mně předhazuje, že se nemyju, ano, nikdy se nesprchuju, ale jednou týdně se přece koupu, teď už mi nechce drhnout záda, co ji její myju jenom hodně

- 8 nerad, chci, aby neviděla mého ptáka, ten je přece normálně tak malý, ale té svini musí stačit, nestačí, pořád roztahuje nohy někde jinde, děvka. Ta musí poslouchat, jinak bude bita... Moje máma mě také vždy vyhrožovala bitím, když jsem nedělal co ona chtěla. Možná proto nesnesu žádné mazlení a sex, protože moje máma chtěla ode mě víc než krásné vysvědčení a známky. Ta bestije.

Můj nejlepší kamarád, no jo, žádného nemám, ale jí jsem to řekl, i ostatním, kteří to chtěli slyšet, s tím šla hned do postele, kurva, že jsem si hned musel namluvit v Hamburku Anettu, byl jsem u ní v Hamburku, bylo by hezké se s ní kamarádit, dala by se krásně využívat, jako ta svině tady. Je aspoň dobrá novinářka, ne jako tahle špinavá děvka, co mi každé ráno dělá snídani, pere prádlo a žehlí, uklízí byt a vaří, svině, musí to dělat, jinak zmizím... Nebo ona!! Ženská přece patří ke sporáku. Ta s tou její blbou tolerancí. Nebo lojalitou, spravedlností!! Beze mě. Jak dneska zase začala o daních, hned jsem jí jednu vrazil, až musela do nemocnice, nestydatost, obtěžovat mě s tím každý den, ta mě s těmi daněmi tak provokuje, její vina, že jí pak musím dát facku, nic jiného si nezaslouží... Ostatně vina, je to přece její vina, že jsem tady, její vina, že to v Americe nevyšlo. Susanne našla její dopisy a tak mi dala kopačky, další blbá kráva, musel jsem pak zpátky k téhle svini, co ji nenávidím. Ta mezitím roztáhla nohy, od jednoho svého ocasu dokonce dostala koule na vánoční stromek a to mi ještě sama řekla, svině. A jak mi chtěla osladit život u BMW, pořád mi mazala chleby, myslela si, že budu dělat u pásu, ale to se sekla, já nebudu pracovat vůbec, a když, tak jenom fotografovat, to přece není žádná práce, jenom zmáčknout a jinak nic, mnohdy je mi i tohle příliš, proto se musím vždycky zotavovat v Asii, Goa nebo Bali, drogy jsou tam taky levné a takhle dobré, Indie je stejně nádherná země, ženské tam nemají co mluvit, jenom chlapi, to se mi líbí, celé měsíce můžu ležet na pláži a krmit se magickými houbičkama nebo hašišem, kdyby ta svině věděla, ta si pořád myslí, že si rozšiřuju archív, ne že nic nedělám, a mám klid od toho jejího věčného vezmi si mě nebo když se mnou nebudeš spát, najdu si někoho jiného... To si můžeš troufnout, svině, když tě přistihnu, že chceš odejít, postarám se, aby ti bylo líto, že vůbec žiješ, kurvo. Já se v Indii nebo na Bali

nechávám dvakrát denně masírovat a večer, když mám chuť na sex, přijde někdo, kdo mi ho vykouří, stojí to všechno pár centů. Mango, hašiš, sluníčko a klid od feministek všeho druhu, jak já nenávidím ženy, kdyby to věděla, ale ta je tak blbá, že mi věří, když jí řeknu, že mě sex nezajímá, ano, s tebou. Sex, jak říkala už moje máma, je špinavá záležitost, protože tak ženský dělají z mužů blázny, to raději letím do Thajska a tu a tam si dám LSD, jenom žádný sex, prosím. Mojí mámu jsem nenáviděl, ale přesto pro mě byla svatá.

Takže vinná tím, že jsem ztratil Ameriku a tu milionářku k tomu, ty svině, za to mi ještě zaplatíš, stejně je to tvoje vina, že už nežiju v Praze, ale tady, kdybys aspoň řekla, že zůstaneš tady, když se vrátím do Prahy, ale ne, ty chceš se mnou, nikde už před tebou nejsem jistý, ty svině.

Prozatím si píšem dopisy, moc krásné a erotické, s tou mojí píčou, co jsem měl v Praze, když ta svině žila v Mnichově... Ta je taky něco lepšího, filmová asistentka, ne jako ta svině, co byla v Praze obyčejná prodavačka... Děvečka od nádobí, jak jí říkám nejen já, ale už i moje máma.

A něco tak špinavého jsem si vzal, knedlíky dává do postele, aby zůstaly teplé, něco takového moje máma nikdy nedělala, ta nikdy nevařila, doma jsme měli jenom studené jídlo, proto jsem nikdy nenatřel plot, a jak byla máma naštvaná, když jsem půl roku nepřišel z internátu domů, protože jsem přece ten blbý plot nechtěl natírat. Pro mámu nikdy nic neudělám, ona pro mě taky nikdy nic neudělala, jenom na mě byla zlá a tloukla mě vařečkou, to bolelo, když jsem se chtěl bránit, strčila mě do internátu, protože věděla, že až budu větší než ona, budu ji taky umět líp zmlátit než ona mě... Nejraději bych na ty časy v Dolní Samotě zapomněl, proto taky říkám, že jsem z Prahy, že to je lež, nevadí nikomu, mně nejméně.

Do Prahy jsem přišel teprve v šestnácti letech, na internát, to byly krásné časy, zkoušel jsem boxovat, taky jsem chodil na trénink, proto umím tak dobře udeřit, to mi vždycky dělá dobře, vidět tu svinu brečet, špatné je, že se mě vždycky ptá, proč to dělám. Těžko jí můžu říct, protože ti rád ubližuju, opustila by mě, proto dělám, jako že mi to je líto, a

¹⁰ pak udeřím znovu. Nedávno při kanastě, musela na záchod, její vina, tak jsem si z karet vybral žolíky, ta zase vyváděla, svině, až jsem po ní hodil židli.

Svině, sousedi ale dávají vinu jí, protože všude vyprávím, že je posedlá sexem a spí se spoustou chlapů... Přitom je mi to jedno, jako nic jiného, ale říkat musím tohle, ale jenom sousedům, té svini neřeknu nic, pak jí můžu ze života dělat peklo, mám přitom vždycky takový prima pocit, když trpí. A ta ženská blbá mi všechno věří, že po ní toužím, když jsem v Asii sám a „pracuju“, takový žvást, ale ta mi věří kdejakou pitomost.

Ta svině umí tak dobře malovat, že ji nenechali studovat, to je mi záhada, ale kdo? Její sestra ji nenávidí jako já, to je dobře, stojí vždycky na mojí straně, je falešná jako všechny ženské, ta svině vykládala, že její sestru jejich táta znásilnil, já si ale myslím, že to spíš bylo obráceně, že od něj byla sama znásilněná a chce to jen hodit na sestru. Hledá u mě soucit, to se ale sekla, ta svině si nezaslouží nic jiného, než aby ji znásilnili, dobře, že to udělal už její táta... Aspoň jí to můžu každou chvíli předhazovat, dokonce jsem tvrdil, že s ní proto nemůžu spát, protože spí se svým otcem, to se jí dotklo, musí pokaždé zvracet, když to říkám, a já to říkám často... Nejraději, to cítím, by odešla, ale kam, nemá jinak kde zůstat než tady, žádní příbuzní, v emigraci je na mě závislá, často se jí kvůli tomu vysmívám, „*nemáš na světě nikoho, jenom mě*“, říkám jí a ta svině mi to věří. Jiní lidi o ní říkají, že umí všechno, je chytrá, talentovaná, silná, to by ji měli vidět, když menstruuje, jak předstírá bolesti hlavy, svině...

Kdyby nemenstruovala, byla by jako chlap, říkám taky často kamarádům v hospodě, žena že není. Až se mě posledně ptali, jestli má ptáka. Když bude ta svině takhle pokračovat, doroste jí, řekl jsem. Ani mi nic neříkají kvůli tomu, že ji mlátím, někdy si myslím, že s tím souhlasí. Nejraději jí fotografuji, když jí zmlátím. Někdy si myslím že mě lituje, když jí mlátím. Ona mě nemá co litovat, já jsem přeci silný když jí dovedu zbít.

Kdyby věděla o čem sním. Já bych jí chtěl fotografovat při tom až bude umírat, ten okamžik mezi životem a smrtí zachytit, to mě fascinuje. Ona mě pořád vyhazuje z jejího bytu, který platí, ona prý z toho nic nemá, z našeho spolužití, já si jí nakonec musel vzít, jinak by mě vyho-

díla. To mě splatí.

Bože milý, pomoz mi tu svini zničit, je mi špatně, když na ni myslím. Ona by přece byla schopná mě vyhodit ze svého bytu, prý z našeho spolužití nic nemá, řekla, já ti ukážu, i za tu cenu, že jsem se s tebou oženil, musel jsem, jinak by mě dokázala vyhodit na ulici, to mi zaplatíš... Řekl jsem jí, že na cestách potřebuju někoho, kdo umí psát, okamžitě napsala článek, děvka, a skutečně ho prodala, nečtu to po ní, píše tak krásně, až si říkám, to bych mohl dělat sám... No ano, prodává ty články pořád pod mým jménem, má přece svoje zaměstnání a nesmí nic vydělávat bokem, a díky fotkám, které dělá, moje konto pořád roste. Mnohdy si myslím, že fotí líp než já, a s těmi články, co je s nimi tak zatraceně úspěšná, mi jde na nervy. Ale to je jedno, můžu jí všechno ukrást, ona mlčí, někdy kvůli tomu brečí, to pak mám moc chuť jí vrazit pár facek, aby měla důvod, vždyť je to pravda, cokoli umí, patří mně, je to moje žena, patří mi i její osobnost, můžu ji mlátit, kdy se mi zachce, a taky to dělám, a často. Její chyba, že neodejde, svině, aspoň ji můžu vymačkat jak citrón, a až s tím budu hotov, pak kopanec do zadku, ty svině, ty se ještě budeš divit, co s tebou udělám. Já na to mám právo, jsem její muž.

Všichni mi věří, velkému fotografovi, že fotí líp než já, to nikdo jiný neví, jen ona a já. Nestydatost, ani nestudovala, jenom prodavačka v kantýně filmového studia, kde jsem pracoval. No jasně, že se na ni musím vysrat. A opovaž se mě opustit, z tvého života bude peklo, když to uděláš!

Já si naproti tomu můžu dopřát kamarádky, ale jenom v cizině, tady si musí každý myslet, že podvádí ona mě, ne já ji... Kurva, která všude roztahuje nohy...

No počkej, tebe ještě bude mrzet každá šoustačka, můj pták, ona to sice neřekla, ale cítím to, když s ní jednou za čas spím, je pro ni moc malý, no jo, co já vím, co se mnou máma dělala, když jsem byl malý, možná mi ho podvazovala, aby nerostl, chtěla totiž holčičku a dostala kluka... Máma mě kvůli kdejaké maličkosti vždycky hned tloukla, nikdy jsem nevěděl proč, ale vždycky tak, aby nebyly vidět modřiny... Za to teď bude trpět tahle svině.

12 Nedávno mi řekl šéf, když viděl jednu její fotku, přived' ji někdy do redakce, umí tak dobře psát i fotografovat, to by pro nás byl přínos. Tomu přece sám nevěříš, pomyslel jsem si, tu svini strpět vedle sebe, ne, ať si nic nenamlouvá, na její fotky přijde moje razítko a na její články moje jméno... Jak ta svině přišla k tolika různým talentům? Měla krásné dětství, říká, ne jako já, který jsem zažil opravdová muka... To té svini teď vrátím, za to její krásné dětství... Ta má přece tolik přátel, všichni ji milují, proč vlastně nemají rádi mě, jsem přece chlap, taková svině si to nezaslouží. Než puknu závistí, ještě ji kvůli tomu potrápím... Dokonce náš kocour ji má raději než mě, taky se s ním vždycky mazlí, se mnou to nedělá, té povím svoje, mazlit se, k čemu je to dobré? Ztracený čas, nic mi to nepřinese. Když jsem se chtěl pomazlit s mámou, vždycky mě prohlašovala za ksindla, mazlení pro mě není, to ji raději dneska večer zase zmlátím, nějaký důvod už se najde, stejně mi jde na nervy, jak mluví o svých známých: *Ten je tak milý, ta je tak příjemná*, prásk, dostala facku, co je mi do nich, vykládá to stejně jenom proto, abych žářil, takže je to její vina, když se ptala proč, řekl jsem jí: *Já ani nemůžu dýchat s tebou stejný vzduch, jak tě nenávidím, proto tě musím mlátit, ty svině, je to tvoje vina, jenom kvůli tobě jsem zůstal tady, protože jsem si za ty peníze, co sis půjčila, nemohl koupit auto, musel jsem chodit do školy, kterou jsi ty zaplatila, ty svině... A pak mi ještě říkáš, že by jsi ty peníze splatila? Svinstvo, ukrást je by bylo lepší. To ti nikdy nezapomenou, ty děvko.*

Ostatně auto, jeden kolega jí auto daroval, dokonce mě donutila, abych si udělal řidičák, taky jsem dvakrát propadl, nebavilo mě to...

Když chtěla řidičák dělat ona, tak jsem jí to zakázal, takových peněz, jenom aby mohla jezdit autem? Ne, autem smím jezdit jenom já, aby na mě byla navždycky závislá...

Ale stejně si ho udělala, i když jsem byl proti tomu, ty se budeš ještě divit, svině, ten řidičák ti nedaruju. Co je mi do toho, že sis ho sama zaplatila, stejně jsou to moje peníze, co vyděláš. Ty patříš ke sporáku a máš uklízet můj byt, basta!

Ještě to neví, ale celý život bude dělat, co chci já, jinak ji nechám zavřít do blázince, tam patří, když nechce poslouchat.

Musím si jenom hlídat, aby to při těch našich věčných sporech byla

vždycky ona, kdo odejde z bytu, mého bytu, který ona platí, pak ji můžu já vzít zpátky, ona to byla, kdo odešel, ta svině... Já nebudu tak blbý, abych odešel, to by mi mohla říct, zmiz, jdi do háje a už se nevracej, tak blbý ale nejsem, ta svině, ta by to klidně udělala. Ne, to se pleteš, budu tě tlouct tak dlouho, až odejdeš, spi si pod mostem, tam patří ty, co menstrují, jak já to nenávidím, když má svoje dny... Svině, k čemu děti, s ní je stejně nikdy mít nebudu, na to si dám pozor, vyspat se s ní jednou za tři roky, z toho děti nehrozí. Svině! Jenom si musím dát pozor, aby mě neopustila, abych jí mohl dál dělat ze života peklo... Ale kam by taky šla, všechny její přátele jsem už poslal k čertu, když jsem jim vyprávěl, že je pomlouvá, to jde jak na drátkách.. Ta svině, ta na mě musí zůstat závislá...

Vždycky říká pravdu, je poctivá, ta blbá kráva, za to draze zaplatí, já lžu a mám z toho víc, ach, ta svině...

Když přijdu domů, hned v předsíni jí řeknu, že ani neumí zaparkovat auto, hlupačka, v hlavě nemá nic, umí jenom roztáhnout nohy, nymfomanka, to jsem taky řekl jejímu šéfovi, ten byl ale šokovaný, teď už ji nebude mít tak rád, jako dosud. Má jednoho kamaráda, svině, nezajímá mě, že s ním nespí, kurví se už i s ním? Jak já ji nenávidím, tu svini. Jen když pořád nosí domů peníze, do té doby můžu dělat, že ji miluju, to se mi žárlivost právě hodí, všichni zamilovaní přece žárlí, nebo? Ona žárlivá není, doufá, že zůstanu u té nebo oné přítelkyně, ale to ne, zůstanu u tebe a budu tě využívat, jako kurvu, poslanou šlapat chodník, navenek budu tvrdit – a občas to i ukážu —, že ji mám rád, ale doma dostane jenom rány, nikdo ti nebude věřit, že tě mlátím, ty asociální potvoro, ty pijavice... Kromě toho je to moje právo, jsem tvůj manžel. Je to tvoje vina, že to neprokoukneš a nepoznáš, že tě chci zničit.

Dneska jsem jí naplival do obličej, svini, už se na ni nemůžu ani podívat, jak ji nenávidím, jde si do kina a nic mi neřekne, něco takového patří za mříže, co si ty ženský myslí, mohla se mě aspoň zeptat, a pak ještě jde s tím svým Axelem, můj chlapeček mu říká, sračky, všichni lidi si myslí, že jsem žárlivý, protože ji miluju, ale je to trochu jinak, nenávidím ji, protože jí všechno závidím, umí všechno líp a lidi ji mají mnohem raději než mě, to se ale změní, jenom já, a kolem mě se bude všechno točit, tahle svině, co mi udržuje pořádek ve fotkách, jen ať to dělá dál, povede mi archív, dokud jí neřeknu, ať toho nechá. Ale na to si

14 počká, já jsem přece tak unavený, když přijdu z práce domů. Domácnost, tak to se sekla, ať ji dělá ona, proboha, ta je tak líná, že dokonce nechce prát moje špinavé prádlo. Pořád křičí, že chce uklízečku, svině líná. Prý mám špinavé prádlo dávat do koše, to rozhodně ne, moc práce, vždyť to ucítí, až budu potřebovat čisté prádlo. A když ne, no tak teda budu smrdět, kolegové už to pochopí, když jim řeknu, že mi moje žena nechce vyprat, už taky říkali, proč od ní neodejdeš, od té líné svině... Miluju ji, řekl jsem, myslel jsem si ale něco jiného, ale tak je to v pořádku, ach jo, koš na prádlo stojí v koupelně, nikdy jsem tam nic nehodil, nikdy to taky neudělám, ať ta svině moje prádlo sbírá, kde chce, a tak třeba nosím košili čtrnáct dní, než mi dá čistou. A toaletní papír, na ten mám taky svoji metodu, když vidím, že dochází, nechám ještě kus přes držák na roliče, takže ji nemusím měnit, ať to udělá ona, svině. Do kafe, když už jí ho někdy musím uvařit, jí plivu, to se mi líbí, vždycky vyinkasuje pořádný chrchel, a jak se raduje, že jsem jí udělal kávu, svině, kdyby věděla!

Hrníčky, u těch chci, aby stály ve skříni dnem nahoru, každý den je tam tak dávám, ona je zase otočí, ale já mám mnohem víc času, stejně jinak nedělám nic, tak je zase otočím tak, jak chci já.

Nekdy mam takovy strasny vztek ze bych ji mohl roztrhat, ona me porad provokuje, pak jdu na jeji veci a neco ji rozbiju, nedavno jsem ji rozbil sponku do vlasu, a nebo uz take jsem ji roztrhal krestni list...Vsechny zipy co mam jsem si kvuli ni uz rozbil, kdyz to nefunguje jak ja chci tak to vezmu nasilim a potom to jde, ale je rozbity. Ona se me pak priblble pta, *musis vsechny zipy rozbijet?*

Jednou me rekla, ze mam inteligenci maleho ditete, ma pravdu, rad bych byl maly, moje matka me ale o detstvi pripravila, byly to muka.

S vařením, to vždycky počkám, až má hlad a pak jenom řeknu: Když už vaříš, udělej mi přece taky něco. Ona vaří dobře, ale nesmím jí to říkat. Byla by schopná mi říct, ať příště uvařím něco já... Kde se to jenom naučila, její máma přece umřela, no, to je jedno, ta svině a její život přede mnou mě zajímá jenom proto, abych na ni měl něco v ruce, jinak ne...

Dneska chtěla, abych vyluxoval, tak jsem jí řekl, že chci doma jenom

zametat, ta hlupačka to nepochopila, ale řekla dobrá. Potom jsem špínu smetl na hromádku a počkal, až přišla do pokoje, pak jsem to zametl pod koberec, smála se, prý něco takového ještě neviděla, povídala... A víš, proč jsem to udělal? To ti samozřejmě neřeknu, ale bylo to, abys mi napříště dala s uklízením pokoj, ty svině.

Nakupovat občas chodím, ale zaprvé proto, aby mě při tom lidi viděli, a za druhé přinesu všechno špatně, aby mě už nakupovat neposílala.

Svině. Máma už je stejně na můj straně, upřímně mě lituje, myslí si, že Eva je stejná svině, jako byla ona, to se mi taky povedlo. Ale když říká, abych od ní odešel, pak říkám, ona pro mě dělá hodně, mami, to chápe, lásku nechápe, miluje jenom sebe samotnou, tátu nechala ještě ve stáří pracovat, aby mohla peníze nosit k adventistům.

Moje máma mi taky píše, všechno je v rukách božích, synku, ta svině se taky dočká boží pomsty, uvidíš... Boží mlýny melou pomalu, ale... Ach, ostatně, měl sis vzít tu Marušku odvedle, to by byla dobrá žena pro tebe, ne tohle umělecké trdlo, co má tolik talentů, které bys měl mít vlastně ty... Ano, takhle mi píše moje milá máma, přitom je stejná svině, jako moje žena, to bych se zasmál, nikdy to nebyla moje žena, viděl jsem ji vždycky jenom jako otrokyni, tu ještě budu muset vychovávat s tou její touhou po svobodě. Řidičák si udělala bez mého svolení, svině... Já přece rozhoduju, co se tady bude dít.

Díky bohu jsem si získal Bossiho přátelství, řekl, abych si vyřídil daně a on že mi vyřídí občanství. Tu svini bych nikdy neposlechl, ale když to říká Rolf Bossi, tak to udělám... Ten má určitě pravdu, vždyť je taky tady v Mnichově ten nejlepší právník.

Dneska večer řekla: Když jsem ti to říkala já, nikdy jsi to neudělal, ale když ti to řekne někdo cizí, tak to uděláš... Tak jí povídám: Ty jsi mi ohledně daní nikdy nic neřekla... To se naštvála, tři roky mě s tím trápila, vždycky jsem jí odpovídal, než abych platil daně, to půjdu raději zpátky do Čech.

Když si koupím čokoládu, pokaždé ji nechávám ležet v obýváku, prosí mě, abych to nedělal, že nemá dost sebekázně, prý je tlustá a být tlustá, to nenávidí... Teď ještě nosí brýle, dobře tak, řekl jsem jí, že mi to nevadí, samozřejmě mi to vadí, celá její osobnost mi vadí, ale ještě víc mě

- 16 baví ji týrat, svini... Často se mě ptá na moje špatné svědomí, co to je? To jsem nikdy neměl, jak taky, kazit jí život, to je moje hobby, jsem už tak daleko, že mě rozesměje, když si zlomí nohu, onehdy spadla s koně a zlomila si ruku, to jsem si vzpomněl na mámu, jak psala o těch božích mlýnech, a řekl jsem té svini, ty, my přece chtěli jít na večeři, mám hlad, namísto toho abych s tebou jel k doktorovi. Celou noc po téhle větě nespala a ráno vykládala, že to bylo kvůli bolestem, lhářka. Stejně lže, jen co otevře pusou. Já ale říkám vždycky pravdu, tu ruku si zlomila úmyslně, abych měl hlad, no jasně. A vůbec, všechno je její vina, proč říkala, že mě miluje tak, že se mnou chce zestárnout, té já ještě ukážu, jak já jí pohrdám, tou svini...
- Kdyby ona a všichni věděli, že mě musí za to platit co já prožil, nevědí ale. To má za to že plno lidí o ní říká jak sexy je, jak perfektní je amužský po ní bláznější, až to není hezké. Ty mě zaplatíš že musím být na tebe žárliví a závistivý. Ona má tolik talentů, počkej za to mě zaplatíš, všude budu vyprávět že je blázen a všichni mě to budou věřit, né jí.

Traumata z dětství způsobují vážná onemocnění v dospělosti.

Jednou tady chtěla moje máma přezimovat, už jí to bylo moc, pořád nosit dřevo a uhlí, táta byl už tak starý, že to nezvládal, prý že ho dá do nemocnice, napsala, a sama by ráda byla přes zimu u mě. Řekl jsem jí *do telefonu*: „Mami, já tady ale v zimě nejsem!“ „To nevadí, ona na to, ta tvoje kurva tam přece je, ta se o mě může starat.“ Já: „Dobrá, zeptám se jí, jestli to udělá.“ „To nemusíš, já přijedu, at' se jí to hodí nebo ne!“

Moje máma přijede, povídám té svini. Ta se radovala, kdyby jen věděla, že můj bratr vydírá jejího švagra a díky tomu komunisti, švagrovi soudruzi, dali mámě výjezdní povolení, to jsem věděl od bratra, který uvažuje přesně jako já a naše máma, lidi jsou tady jen z jediného důvodu, aby dělali, co my chceme... Ale okamžitě jsem švagrovi zavolal a řekl, prosím tě, povolení nanejvýš na čtrnáct dní, půl roku nepřichází v úvahu.

Když to ta svině odmítne, budu tady mít mámu na krku? Ne, to nejde... Máma se o mě stejně nikdy nestarala a teď to mám já dělat pro ni? Buď se o ni postará ta svině moje žena nebo nikdo...

Když jsem jí říkal, že moje máma tady chce strávit přes zimu půl roku, řekla drze, ráda, ale jen když ty zůstaneš a nepojedeš do Asie, taková svině. Já přece musím pracovat, že si v Asii krásně žiju, do toho jí nic není, a ona se nechce postarat o moji mámu? No počkej..! Zavolal jsem bráchovi a řekl: „Ty, moje žena, ta svině, nechce dovolit, aby nás máma navštívila.“

„Potvora“, řekl brácha.

„To můžeš směle říct, je mi to moc líto, ale když pojedeš na víkend k rodičům, můžeš jim to říct?“

„Jasně, to udělám, tahle hnusná potvora, stejně je to její vina, že jsi tam zůstal...“, řekl brácha.

No vida, jde to, rodiče i brácha si od teď budou myslet, že já chtěl, aby máma přijela, ale ta potvora ohavná to zakázala...

A zrovna tak to dopadlo, máma přijela jenom na čtrnáct dní, týden jsme byli na Mallorce, protože ještě nikdy neviděla moře, to byl samozřejmě

18 nápad té potvory, teď už nevím které, ale nejspíš mojí ženy, ta ví vždycky všechno líp, a týden tady v Mnichově, to si svině ale musela vzít dovolenou, aby se o mámu postarala, ukázala jí Mnichov a vařila pro ni, ale to jí bylo moc, máma mi později vyprávěla, že kdybych jí nekoupil tu čokoládu, měla by hlad.

Ta svině jí naservírovala chřest, to moje máma nechtěla, jenom zelenina s troškou šunky, máma mě ale zato u té svině dokázala dobře zastoupit, prošla si naše skříň a řekla jí, že má moje košile po vyžehlení ve skříni pěkně poskládat na hromádku, ta svině je jenom věšela na ramínka, a potom v kuchyni jí ukázala, jak máme špinavou čajovou konvici, ta že se musí vždycky blýskat, mámu nezajímá, že se v té konvici vždycky vařil jenom čaj, mě před tou děvkou chválila, že dávám hrníčky vždycky dnem vzhůru, to ta kurva zírala, moje máma umí intrikovat stejně dobře jako já, no, já jsem přece jen o něco lepší... Ta děvka sebou ale nechá dobře manipulovat, svině.

O ponožkách máma řekla, že je ta svině nemá stáčet do kuličky, ale krásně jen jednou přeložit...

Moje máma mi vyprávěla, že se ta děvka nechává na ulici ocucávat, svině, máma na tu kurvu docela pěkně nadávala, že potkaly nějakého moc dobře vypadajícího chlapa, taky jsem tu děvku za to zmlátil, jen co moje máma po třech dnech odjela, na každý pád si to zasloužila. Ženské je třeba zmlátit hned po ránu, zaslouží si to všechny, jsou to všechno kurvy, jen ta moje je navíc ještě špinavá svině.

Když byla máma pryč, mohl jsem konečně odjet do Asie, na Bali jsem si udělal krásné pohodlí, v pensionu, kde tu moji svini tak milují, těm jsem taky vyprávěl, že je mi pořád nevěrná, že už se na to nemůžu dívat a proto utíkám do Asie, ti mi dokonce nabídli svoji dceru, říkali, když to dělá vaše žena, tak vy můžete taky, tak jsem řekl, že tu svini pořád ještě miluju, sice lež, ale moje lži nemají krátké nohy, dokážu své lži prezentovat tak dobře, že mi všichni věří, jako ta nejlepší kamarádka té mojí děvky, ta Irena, té jsem namluvil, že na ni ta svině doma vždycky nadává a že se mi ona, Irena, stejně líbí víc než ta moje stará, ta si o sobě kdovíco myslela, když jsem jí to řekl, hned se mnou chtěla do postele, ale já si ji hnuším stejně, jako moji starou, té se už brzy dokážu dotknout jenom v rukavicích... Ale k čemu rukavice, vždyť už na ni v životě sahat nemusím, jen mlátit ji budu pořád, je to její vina, když to se

sebou nechá dělat.

Takže jsem byl dva měsíce na Bali, chtěl jsem zůstat a ještě lenořit, když mi zavolala ta svině a řekla tvůj táta zemřel, určitě se jí líbilo, že může to moje nicnedělání na Bali přerušit, ta svině. Ona mě tam byla na chvíli navštívit, ale na fotografování jsem poslal jí. Kromě toho musela zase do Evropy jít pracovat. Zavolala mě tedy že mě umřel táta. Takže nic než zpátky do Evropy, všude mi pomáhali, když jsem řekl, že mi umřel táta a musím co nejrychleji zpátky domů. To si budu pamatovat, všechny lety pro mě byly volné, během čtyřadvaceti hodin jsem byl v Mnichově, ta svině mezitím pro mě a pro sebe obstarala vízum, zfalšovala můj podpis na žádosti, to umí, je taky hodně dobrá grafička, a jeli jsme, ach jo. Můj bratr té krávě blbě nechtěl říct, kdy má táta pohřeb, řekl jí doslova tobě, *ty krávo blbá, tobě to nepovím.*

Ta svině se mě vyptávala, proč je k ní můj brácha takový, tu mě napadlo něco moc pěkného, řekl jsem jí, že brácha nebyl nikdy milý ani ke mně. Nedala pokoj, já mu přece nic neudělala! Málem dostala facku, když něco nesnáším, tak jsou to hysterické ženské, ta svině, mám jí snad vyprávět, že ji můj bratr tituluje jako svini od té doby, co jsem mu řekl, že zakázala, aby mě navštívila máma? Nikdy, ať si myslí, že ji nemá rád jenom proto, že je jaká je, taky jsem jí to řekl, ne všem lidem musíš připadat sympatická, jasně, zvlášť když jim vykládám, co jsi za špinavou děvku, věří mi to, tobě nevěří, ty svině... Jak já tě nenávidím, ale je tak snadné je přesvědčit o opaku, ty děvko, všichni mi žerou z ruky, všichni věří mně, tobě nikdo, já vyhraju vždycky, to se ještě budeš divit! Musel jsem se smát. Když jsme přijeli z Mnichova bylo vše zasněžené, veliké závěje, jen u souseda bylo místo pro jedno auto, řekl jsem jí postav to sem... Pak přišli sousedovi synové, já jim otevřel, nadávali mě kvůli tomu auto, že to schválně mají vyklizený a že já se tam postavím, tak jsem jim řekl to není moje auto, šel jsem do kuchyně a řekl jsem té mrše, někdo chce s tebou mluvit, jen jak vyšla ven tak jí nadávali ať s tím autem odjede do prdele, musela pak odject. *Ty krávo*, jí řekli... Já nikdy v zimě nejezdil mým autem, neměl jsem ani zimní gummy, na co, byl jsem přeci v teplíčku v Asiji.

Moje máma nechala tu svini mýt nádobí a když bylo tak půl jedenácté, tak Eva povídá, nepojedem do hotelu?

Ne, my zůstanem tady řekl jsem. Máma povídá a možná že něco ještě

20 dostanete. Nic by hjsme nedostali, tenkrát za komunisti bylo do prvního hotelu tak 70 km. No dopadlo to velice špatně, spali jsme v nevytopené místnosti, takže 60 stupňů rozdíl k teplotě na Bali. Máma si ráno mě stěžovala, že ta moje kráva spí v kabátě, byl to div že jsme nezmrzli bylo 20 pod nulou.

Pohřeb. Bratr, máma a já, my se nenávidíme tak, že to viděla dokonce moje ženská, je to pravda, bratra máma přivedla na svět po jednom znásilnění, přinejmenším mi to tak vyprávěla, takže on nebyl syn mého otce, pokud to ale s tím znásilněním je pravda, máma mi pak jenom říkala, že sex je něco špinavého, co by se mělo zakázat, milý pámbu taky žádný pohlavní styk neměl, a ženské tak smrdí, že by na ně, natožpak, fuj, do nich, člověk neměl vložit ruku, a ptáka nanejvýš do úst, na to prý jsou dobrá, ne na mluvení, ty svině špinavé mají mlčet... Orgasmus u žen, něco takového neexistuje, to jenom některé předstírají, stříkat můžou jenom muži, ale ne do té páchnoucí píči, nanejvýš do úst. Ach tak, ten pohřeb – pohroma. Ta svině vedle mě jako jediná brečela, přitom ho sotva znala, i můj brácha to o ní řekl, že prý je ohavná komediantka, blbá kráva, řekl jí to do obličeje, až jsem dokonce musel já promluvit, je to přece moje žena. Pokud na ni někdo smí nadávat, tak jedině já, ani bráchovi to nedovolím. Jeho žena na pohřbu nebyla, protože je závislá na alkoholu, to bych přál té své svini, aby taky byla alkoholička, ale já už se postarám, aby se z tebe alkoholička stala, ty svině... A i kdybych to jen všude vyprávěl, lidi mi věří, jí ne.

Nedávno jsem byl u bráchy, ta svině nechtěla... A jeho syn, je mu asi devět, o své mámě najednou řekl ta blbá opilá kráva a brácha se smál, já se smál s ním a řekl jsem mu, že moje stará je na nejlepší cestě, stát se alkoholičkou. Bráchovi doopravdy závidím, že z té své ženské dokázal udělat alkoholičku, teď si s ní může dělat, co chce, když bude chtít, může ji dokonce strčit do blázince. To já s tou svojí zatím ještě udělat nemůžu, ale jak říká moje milá máma, milý pámbíček potrestá i tu svini špinavou, moji ženu, stejně je to všechno jeho vůle, když dovolí, abych ji tloukl, pak je to jeho dílo, ne moje...

Nedávno jsem jí řekl, že nemá srdce, nechala utratit našeho kocoura, už toho měla nad hlavu, každý den po něm uklízet podělané parkety, už tři roky měl nemocné srdce a teď, když měl ještě vodu na plicích, ho dala

21

utrátit? Ty vražedkyně, to jsem jí řekl, svini... Vždyť je to pravda, co už je na tom, že měl průjem a teď musel jedenáctkrát denně kádit, já to uklízet nemusel, naučil jsem ho, aby to dělal jenom v jejím pokoji, ne v mém, hovna jsem pěkně rozmazal po parketách a on teď sere jenom u ní, už ne do svého plastového záchodu. Taky jsem do její zásuvky s prádlem deponoval kalhotky, namočené v kočičích chcankách... Hodný kocourek, ona pak musela spát v pokoji, páchnoucím po desinfekci a hovnech, já ne, já zavřel dveře, abych to nemusel čichat... Svině, stejně je to všechno tvoje vina, ty jsi toho kocoura chtěla, tenkrát před osmnácti lety, tak to teď po něm umyj... Ty vražedkyně... Když budeš takhle pokračovat, já v takovém nepořádku žít nebudu, půjdu navždycky do Asie, moje kamarádka, Thajka, ta polyká moje sperma, to se mi líbí... Ty svině, ani do úst bych ti svého (malého čistého) ptáka nedal, ty děvko. A abys věděla, smrt mého táty mě vůbec netrápí, zrovna tak málo, jako moji mámu, která ještě na pohřbu docela nahlas řekla, já nejsem Sommerová, já jsem z Vokounovic rodiny. Jenom já vím, proč to řekla, možná ještě můj bratr, ten funguje stejně jako já, ona ho totiž nikdy vedle sebe nechtěla, nikdy k němu nepatřila, ale aby ho opustila? Koho by potom mohla trápit a ničit? Jak já ji chápu, a jak ji nenávidím, je úplně stejná, jako já. A ještě něco řekla, než tátu odvezli do nemocnice, kde umřel, když byl na záchodě, utřel si zadek do záclony, co měl jiného dělat, když mu nepomohla, jenom do hrobu mu pomohla, jako já, já taky tu svini vedle mě přivedu do hrobu, nebo přinejmenším do blázince, tam bych ji samozřejmě viděl raději, nemusel bych předstírat takový zármutek a stejně by mě litovali, tak či tak... Kromě toho bych ji chtěl vidět trpět. Ta svině mě nikdy nepolituje, i když se mi vede špatně, když jí nalhávám, že mám deprese, řekne, abych šel k doktorovi, ta svině, já přece nejsem blázen, ne, ty patříš do cvokárny a já udělám všechno pro to, abys tam taky skončila.

*Když je to potřeba,
tak se stavím blbější než jsem,
většinou to pomůže a on se najde nějaký blbec,
který tu práci za mě vykoná.*

Jednou jsme byli u mého bratrance, svým způsobem jsem to dlužil tátovi, máma mu zakázala navštěvovat jeho příbuzné, tak jsem si po jeho smrti řekl, zajedu tam, podívám se, proč tam táta, a samozřejmě ani já, nesměl jezdit.

Ze závisti, jak se ukázalo, můj bratranec byl dětský lékař a po převratu se stal taky starostou docela velkého města, jeho bratr je ředitelem městského muzea, takže venkoncem hodnotní lidé. Kvůli závisti a žárlivosti máma tátovi i mně zakázala se s nimi stýkat, není divu, já taky žárlil a záviděl, když jsem viděl, jak dobře si oba rozumějí s mojí ženou, ta mi musí všechno zkazit, namísto aby se radovali, že mě vidí po tolika letech, jsou nadšení mojí ženou.

A tak jsem bratrance řekl, co je to za děvku, že se vyspí se vším, co není na stromě, než napočítáš do tří.

Můj bratranec řekl, že je to moje chyba, buď prý jí nabídnu, co chce, nebo jí ponechám svobodu, jakou potřebuje...

Ti mě zase čtyřicet let neuvidí, vždyť je to pravda, stojí na straně té svině! Přirozeně se mě ptal, zda jsem jí věrný, ne, jak taky, ona šoustá všude a já mám zůstat věrný? No vidíš, řekl. Ale ona přede mnou nemá respekt, je ke mně drzá.

Pravděpodobně právem, proč by tě měla respektovat, buď se navzájem milujete, jací jste, nebo od ní odejdeš, řekni, ty ji biješ? Vždycky, když si to zaslouží, provokuje mě. Aha. No, jenom mi uklouzne ruka, ale on mi to nevěří, a to si říká bratranec? Zrádce!

Taky šel za tou sviní a varoval ji přede mnou, pravděpodobně mu ukázala svojí tlustou píču a on, protože je rozvedený, od ní něco chce, byl k té běhně hrozně milý... Za to ona bude trpět a já už taky vím, jak. Už nějaký čas nemůže v noci spát, a když usne, tak ji probudím, děvku... To nenávidí, pak dokáže opravdu zuřit, ale já se jí nebojím, protože se pokaždé omluvím, budu dělat, jako by to nebylo úmyslně, a do kávy jí napříště už nebudu plivat, načurám jí tam, svini!

No jo, dokonce na bratrance došlo, půl roku po naší návštěvě umřel, dobře mu tak, bůh ho potrestal, protože tu sviní přede mnou varoval, a ta blběna mi to ještě řekla, teď ale přijdou časy, to se budeš divit, ty

svině nejhorší, s knížkama mi pomůžeš, jenom když to já chci, do knížky o Praze tě nenechám udělat jedinou fotku, ty svině, všechny krásné fotky, co jsi v Praze udělala, jsem ti stejně už ukradl, jako všechny ostatní hezčí fotky, co jsi kdy nafotila, já ti dám fotit líp než já, ty sračko, moje máma má pravdu, jsi posedlá ďáblem, měli by ho z tebe vyhnat. Pat je buddhistka, musím se ji zeptat na nějaké thajské čarodějnice, aby tu svini špinavou proklely, ale možná bude stačit, když z ní udělám alkoholičku, pak skončí v blázinci, svině.

Ach, co říkala, že nikdy nechce do Jižní Ameriky, ty svině, příští cesta vede do Jižní Ameriky, nezajímá mě ani trošičku, že tam nechceš, ale garantuju ti, ty ještě něco zažiješ...

V Peru jsem všechno slíbil a nic nedodržel, že to se sebou nechá dělat, to je přece její vina, normální člověk by to ode mě nevzal, nebo přece? Dneska už vím, že mi všichni lidi věří a jí, té svini, nikdo, krásný pocit, ach, to byla krása, na Machu Picchu spadla na záda a zlomila si pár žeber, věděl jsem, že musíme jít ještě jedenáct kilometrů pěšky, ale než abych té svini zaplatil padesát dolarů za hotel, ke kterému jsme to měli dvě minuty, musela jít se zlomenými žebry těch 11 km, zatraceně dobrý pocit, jak jsem se tiše radoval z těch bolestí, co musela prožívat. Ještě jsem vyprávěl pár vtípů, aby se cestou musela smát, ať ji ta žebra ještě víc bodají do plic, ať chcípne, ta svině... Když jsme konečně ve čtyři hodiny v noci dorazili, byla tam jenom jedna velká místnost na spaní, poprosila mě, abych jí namasíroval mastičkou záda, masíroval jsem jí zadek, pěkně mezi půlkami, taky to parádně pánilo, byla to ta mastička se včelím jedem, ta svině, jak já ji nenávidím. Je mi odporná.

Měla takové bolesti a ta mastička ji dorazila, řvala svině bolestí tak, až nás málem z noclehárny vyrazili, a právem, chce se tam před naprosto neznámýma lidma svlíkat, abych prý jí masíroval záda, už jenom při myšlence na to mi stoupá do hlavy nenávisť. Teď na tebe přijdou docela jiné časy, ty ďáblice, ty jsi sem nechtěla? Tak dál, v Cuscu jsem ji nechal tři dny ležet v hotelu bez jídla, i když španělsky mluvím, když jsem přišel do hotelu, vždycky jsem řekl, ach, to je mi líto, zapomněl jsem, a šel jsem si lehnout, až konečně ta zmije falešná vstala, takový měla hlad, ale já už se domluvil s klukama v hospodě, aby se jí vy-močili do polívky, kterou potom tak dychtivě hltala, ti peruánští machos

24 to rádi udělali, mohli se uchechtat k smrti a připíjeli mi, ta svině to pak poznala a musela zvracet, škoda, mohla si takhle uhnat nějakou nemoc, byl bych rád, kdyby umřela jako ten bratranec, ale to ona ne, tak dál, ono už mě něco napadne, jak jí připravit peklo na zemi. Ostatně nemoc, AIDS nebo tak podobně, to by bylo něco, kdyby to dostala, mně by to bylo naprosto jedno, já už se té ženské nedotknu, jinak by se mi vedlo špatně. Ona se mi tak hnuší!

Modeluje tak krásné věci, co si to dovoluje, nevidí, že mě tím zraňuje, když tak krásně píše a modeluje a maluje? A dělá to pilně, aby mě naštvála, musím pak trpět závistí a abych nezáviděl, musím to z nich vyhnat, z té svině i profesora, ti jsou opravdu prasata, ne jako já, dělají všechno, jen abych trpěl, ale já to obrátím proti nim, vrátím jim to... Profesor jednou řekl, že Eva nemusí chodit na akademii, ten vůl, já bych ji tam prostě chodit nenechal, kam bychom přišli, kdyby taková svině špinavá mohla studovat? Řekl, že se svým talentem by tam vůbec nemusela, a že jeho studenti ještě po šesti semestrech neumějí, co umí ona. Takový nesmysl, ten je úplně šílený, nevidí, jak mě tím zraňuje? Já bych ji přece neživil. No počkej, já už to z tebe vyženu, zakážu ti, tady modelovat, ty svině, ten pámbu musí být taky pěkné prase, když dal takové děvce tolik talentů. Bože, ty svině, polib mi prdel, milý bože... Já to dokážu, musím to dokázat. Moje závist mě požene a obrátí se proti vám, vy špíny. Nechci závidět, to mě ničí, když mi dneska odpověděla polib mi zadek, já si budu modelovat, kde budu chtít a co budu chtít, to jsem ji málem zabil, ale neudělal jsem to, kdybych ji zabil, trpěla by jenom krátce, její martyrium musí trvat dlouho, už vím, jak na to, půjde do blázince, toho se stejně bojí nejvíc, musím zvítězit, s touhle závistí a hranou žárlivostí nemůžu žít, mám potom deprese, tu kurvu zničím! Dokonce přestanu pracovat, soustředím se jenom na její ničení. Té svině to ještě ukážu, tomu profesorovi, co tě, svině, podporuje, tomu řeknu, že doma vždycky vykládáš, že modeluješ líp než on, vím, že si to myslíš i o mých fotografiích, sice jsi to nikdy neřekla, ale myslíš si to, takže to je skoro totéž, o mně nebo o profesorovi, to je jedno, ty svině bez respektu. Dneska jsem jí řekl, že je asociální, no jasně, pořád mi krade ze šuplíku prachy, vždycky říká, že tady platí nájem, ano, a měla by být ráda, že jí dovoluji žít se mnou... Ty svině, nohy bys mi měla líbat...

A teď jí nakladatelství dává dokonce napsat text naší knížky o Indii, svini, ona má dodat text, jak si to vůbec dovoluje přijmout, ona přece musí být blbější než já, já bych to psát nemohl, ale ona toho ví o Indii o tolik víc než já, pořád čte nějaké knížky o Indii, já přece nečtu vůbec, nemám čas, kouřím svoji gandžu, to je lepší než všechny knihy světa. Co ta kráva zase včera udělala, byli tady všichni kamarádi a ona mluví o tom, jak se ta knížka bude jmenovat, o kapitolách, které chce napsat, ta svině, když jsem si to rozmyslel, bylo mi jasné, že to dělá jenom proto, aby mi vytřela zrak, to přece nejde, aby měl někdo tolik talentů, ta se pakuje s čerty, jinak nic, ale já, než si večer vykouřím svých šest jointů, se omluvím Šivovi, ale Šiva pravděpodobně sám kouřil, tak co. Santa Šiva je teď můj bůh, protože ten evropský mě drobet zklamal, nestará se, aby se všechno, co si přeju, taky vyplnilo, ta svině už přece měla dávno chcípnout, snad to Šiva dokáže, ona ho nenávidí, protože jsem na chatě pověsil na stěnu jeho obraz v životní velikosti, tvrdí, že se tam nehodí. Drž hubu, svině, ty se ještě budeš divit, budou tě honit černí muži, čarodějnice tě začarují, byl jsem u jedné, ta už se o to postará, ta čarodějnice Sandra, aby se ti vedlo mizerně, ty píčo... Já si s tebou budu dělat, co se mi zachce, navenek to nebude vidět, protože si dám velice pozor, abych neporušil nějaké zákony, a že tě mlátím, to stejně nikde vykládat nebudeš, takže si s tebou můžu dělat, co budu chtít, jsi můj majetek, patříš mi, ty svině, moc se mi líbí řídit se vlastním srdcem, které chce jen pomstu za tvoje podělané talenty, a závidím taky mužům, kteří se za tebou otáčejí, závidím ti tvoje přátele, kteří by měli být mými přáteli, ale na ně se nezlobím, ty jim jenom ukážeš svoji tučnou píču a zamotáš jim hlavu, chudákům chlapům... ty děvko... běž si chrápat s tím tvým mrtvým tátou a nás tady nech na pokoji, říkám jí často, že páchne, vždycky odchází z domu dřív než já, já se musím vyspat po těch šesti jointech, které každou noc vykouřím, mnohdy mám oči červené jak angorský králík, řekla mi, já jí odpověděl, že kouřím jenom kvůli ní, protože je taková děvka... A je to taky pravda, všechno je to vina její a jejího štěstí, protože se jí všechno podaří, na co jenom sáhne... K čertu, jak já jí pohrdám, ale při jointu mě napadají tak krásné věci, co bych s ní ještě mohl udělat, ta svině bude pykat za každý ocas, co kdy měla mezi stehny, kurva... Mohl bych ji přece zmlátit, když to se sebou nechá dělat, je to její

26 chyba, napadá mě, že jsem bral v Praze hodiny boxu, vím, jak udeřit, aby to bolelo, ta svině si nic jiného nezaslouží, říkala to i moje máma, ta mi taky poradila, nikdy nebít do obličejů pěstí, to by bylo vidět a ta kurva špinavá by nemohla jít do práce, jak jsem mámě za tuhle radu vděčný, ona to musí vědět, už mě takhle tloukla, taky jenom, aby to ve škole neviděli...

Nikdy se nedat chytit, hrát podvedeného manžela a až přijde čas, v zimě zmizet a nechat se masírovat na asijských plážích a kouřit tamní levný, ale dobrý hašíš... Škoda, že se to oficiálně nesmí, ale na mém balkónu roste krásně marihuana a ta svině ji musí zalévat, když jsem v Asii... Jednu rostlinku oněhdy okousal kocour, asi už je taky závislý, pořád je se mnou v tom malém pokojíku, kde kouřím, a dýchá ten kouř se mnou... Co o tom říká ta svině, to mě nezajímá, já už si nějaký důvod vymyslím, proč musím kouřit. Kocoura jsem tenkrát zmlátil, že se nemohl posadit.

Ale dneska jsem té svini dal facku, až jí praskl ušní bubínek, taky mi ještě povídala, že operace, kterou jí museli dělat, moc bolela,.. Ta svině si nic jiného nezaslouží, stejně je to všechno její vina, pořád mě provokuje s tou svojí touhou po svobodě, musí přece cítit, že ji nenávidím, že nemůže dýchat stejný vzduch jako já, velký fotograf, nesmí si dovolit dělat lepší fotky než já, líp malovat, líp psát německy, a teď sedí u svého Macu a všechno ukazuje, že bude profík i v téhle oblasti. To nesmí! Moje máma říkala, že počítače jsou dílo ďábla!!! Tak jsem šel k ní do pokoje, vzal jí brýle, co má k počítači, a před ní je rozbil, aby nemohla pracovat. Vždyť je to pravda, roztahuje nohy, kouří jak komín a mně předhazuje, že jsem závislý na drogách, no počkej, já ti tak ukážu, až budeš litovat, že vůbec žiješ, ty děvko špinavá. Ach tak, proč že jsem jí dal tu facku? Protože mi nabídla přátelství, prý mi může pomoci, ty svině, kdybys věděla... Hráť dotčeného manžela je mnohem lepší, než se kamarádit, musím jen namísto nenávidět říct miluji a ucedit pár slziček a lidi mi žerou z ruky. Mokrát se jim nahlas směju, jak jsou všichni blbí a všechno mi věří, a tahle zmije mi chce pomáhat? Od tebe si pomáhat nenechám, ty mi nejsi k ničemu, krávo blbá, jak mi chceš pomáhat, já jsem s peklem, co ti připravuju, nanejvýš spokojený, občas ti zahraju deprese a ty to sežereš a pak mě lituješ, ty svině, nevidíš, že to je to jediné, co chci, aby mě všichni litovali, pak jsou všichni na mojí

straně, ty zmije. Navenek jsem tak šarmantní, ženské to mají rády, když s nimi žertuju a skládám jim komplimenty, taky Maximilianova žena mě proto má tak ráda, že dělám legraci, kolegům jsem vyprávěl, že ta svině všude chodí a vykládá o mě hnusárny, to pomáhá, na večírku s ní nikdo nechce mluvit, tak dobře to působí, všichni se bojí, že by o mě vyprávěla lži, které oni nechtějí poslouchat, mě mají rádi všichni, jsem přece ten milý kolega z práce, znají mě líp než tu nevěrnou zmiji... Co už je na tom, že to není pravda, působí to vždycky... Ta svině se mě pak ptá, proč s ní nikdo nemluví, to je dobře, pak můžu jenom říct pravděpodobně tě všichni nenávidí, jako tě nenávidím já, ty svině... Mně věří všichni, tobě nikdo.

Jak taky jinak, mě znají všichni jako velice spolehlivého kolegu, milého a oblíbeného, dvorného k ženám, ale nikdy s žádnou nejde, když mě onehdy jedna zkusila dostat do postele, rychle jsem řekl, já mám přece svoji Evu, ne, tady se nikdo nesmí dozvědět, že mám tak malé přirození, dělali by si ze mě legraci, a ta svině, té říkám, že můj pták je, když ji vidím, ještě menší než normálně. Fuj, špinavý sex, dělá se mi špatně, když na to jenom pomyslím, ne... Jsem opravdový mistr lži a všichni, ale opravdu všichni věří mně, ne jí... Já tě zničím, to je můj životní cíl a podaří se mi to, jako všechno, a ty mi přitom ještě pomůžeš. Ty směšná špíno, co mi nesaháš ani po kotníky. Já jsem totiž mnohem chytřejší, pokud se jedná o lidské záležitosti, v lidských pocitech se vyznám mnohem líp než ty, která jsi jenom citlivka, brečíš, jen co se popadneš za nos, ty blbá krávo, takhle to nefunguje, já vím, jak to chodí, je totiž mnohem lepší pocity jenom předstírat a nemít je, city jsou jen něco pro tebe, ty svině, já jsem silný, protože žádné nemám, ty sračko.

Strávil jsem týden s Mariane Strauß, seznámil jsem se s velice mocnými lidmi a nasbíral toho dost, abych ti zlomil vaz, ty svině.

Mariane mě vzala sebou na otevření své kliniky na Starnberském jezeře, věnuje se nemocným s roztroušenou sklerózou, skvělá nemoc, doktoři ke mně byli moc milí, no, když jsem se tam objevil s Marianou, ta mi můj šarm, co jsem na ni uplatnil, žere jak dort se šlehačkou, takže udělala všechno, co jsem po ní chtěl, myslím, že se do mě dokonce trošičku zamilovala, to mám radost, že mám F. J. Strauße za rivala, ne, hned jsem Mariane řekl, že mám moc krásné manželství, moje žena že je chytrá, inteligentní, umí dobře vařit a tak dál, nejspíš jsem to trochu přehnal, protože chce teď tu svinu poznat, nevádí, když bude třeba, řeknu „pravdu“, totiž že moje žena je zasraná kurva.

Ve Starnbergu mi doktoři řekli, abych si lehl do tý roury, že můžou zjistit, zda mám či nemám roztroušenou sklerózu... Spousta lidí, skoro padesát procent, má její příznaky, ale nemoc u nich přesto nepropukne, tak jsem si tam lehl a tomografem skutečně u mě zjistili tumory na mém zadním mozku, velké jako hrášek, které prý ukazují, že bych RS mohl mít... Co proti tomu pomáhá, zeptal jsem se. Uklidnili mě, že když se to u mě zatím neprojeví, tak už se to neobjeví nikdy, a i kdyby, tak ne jako u mladých lidí, kteří pak skončí na invalidním vozíku... Podruhé jsem se zeptal, co pomáhá, nic, jenom při záchvatu kouřit hašiš, to našim akutním případům radíme, i když je to zakázané.

V duchu jsem se smál, páni, já už kouřím marihuanu celé roky a teď k tomu mám ještě dobrý důvod, ta svině mi stejně neuvěřila, že kouřím kvůli ní. No počkej, ty mě neopustíš nikdy, když jsem na smrt nemocný, to si nikdy nedovolíš, svině. A já tě budu obelhávat, jako obelhávám jiné, ty to taky neprokoukneš, ty blbá krávo. Nikdo to nedokáže a tobě raději zakroutím krkem, než abych tě nechal mě prokouknout. Ne, to se ti nepovede, to se nesmí podařit nikomu. Víím to jenom já a byl bych pěkně blbý, kdybych to někomu prozradil, moje strategie je přitom tak jednoduchá, všichni lidi, kteří nejsou tak mazaní jako já, znovu a znovu naletí na moje lži... A jsou to vůbec lži? Říkám přece jenom něco, co

sice není, ale mohlo by být.

Hned jak jsem přišel domů, jsem jí dal najevo, kdo je tady pánem, přešel jsem rukou po televizi a ukázal jí, jak je zaprášená, svině, neudrží pořádek v mém bytě, haha, možná mám tu RS z té její špíny tady... No jo, ona už se najde příležitost, abych jí řekl, že jsem nemocný... A to bude velice brzy, přece jenom mluví o rozchodu už moc často, zmije. Tebe odejít nenechám, kurvo, do koho bych měl kopat, když to musí být tak i do břicha, jako jsem to udělal v Americe, nechtěla jet se mnou. A kdo by mi měl pomoci udělat tu fotoknižku? Nestydátost, trvalo to šíleně dlouho, než jsem ji přemluvil... Její chyba, když nakonec přece jen jela a spolu se mnou fotografovala...

Šel jsem do hospody, ke stolu štamgastů, jenom chlapi, tam žádné smrduté ženské nemají co hledat, chlapi mi žerou z ruky, stojí při mně, když jim vykládám, co dělám s tou zatracenou feministkou doma, každý z nich má doma takovou nějakou dračici, ale netroufají si tolik, jako já, cítím, jak závidí, když vykládám o výprascích, které ta svině právem dostává. Všude pak roznášejí dál, jak se kurví, jak mi kradou fotky, že sochy dělá podle formy, že je vlastně úplně blbá, prodavačka s ptačím mozečkem, jak je špinavá, že pořád volá po uklízečce, svině, v Praze se pokouší lidi připravit o peníze, rodičům Heleny předstírá velkou lásku, a dneska jsem taky řekl, že si dokážu představit, že děti na chatě nutí k sexu, protože je stejně sexem posedlá a sama už jako dítě byla znásilněná, to mám radost, řekl jsem, ti se mohli všichni potřhat smíchy, třeba chce to znásilnění předat dál... Většinou to tak je, vysvětlil jsem jim a ti mi viseli na rtech jako Spasiteli, a tak jsem se taky cítil... Lidi, tyhle všechny feministky nepotřebují nic jiného, než rozdupat, a oni málem začali tleskat, tak se jim to líbilo. Jak jsem slyšel, jde ta děvka všem dětem z cesty, protože má strach z těch řečí, dobře jí tak.

Slyšel jsem že ta svině se vyhýbá dětem, dobře jí tak. pedofilní kráva., Ještě k těm sovkám, jednou mě řekla, když to umím já, tak to umějí všichni lidi, musejí to jenom zkusit.

Když jsem přišel domů a děvka se mě ptala, co je nového v hospodě, ach, nic nového, všichni vyprávějí o svých přítelkyních, chlástají pivo jak volí vodu a nadávají na svoje ženy. A ty, zeptala se mě, co já, co

³⁰ bych měl vyprávět? No, například o Pat, kterou už máš deset let. Jak, proč, ta tady nežije a oni to vědět nemusí.

Moje milá Pat tu svini nenávidí, volá každou noc o půl druhé, ta svině přece stejně nespí, kvůli svému syndromu z války, jak říká, co ho má z Kašmíru, tak, a přesto přijde do mého pokoje a říká, ta tvoje píča už zase volá, takhle mluvit o mé Pat, zmij, to nesmí, Pat totiž dělá, co chci já, ne jako tahle svině, která si se svými talenty dělá, co chce. Ačkoli mi jde permanentně na nervy se svými plány ohledně budoucnosti. Mě to taky obtěžuje, vstávat každou noc, říkat já tě taky miluju, miláčku, jenom aby ta svině žárlila...

Proboha, nevidíš, že už jsi prohrála, že lidi, jako jsem já, mají v naší civilizaci větší slovo než ty a tobě podobní, vy si přímo říkáte o to, aby vás člověk nakopal, mlátil, plival na vás a ubližoval vám, tak je to správné a ještě tohle: Bůh stojí při mně, ty svině! A Pat mám jenom kvůli tobě! Jednou jsem tu svini doporučil mému kolegovi Severinovi a ona opravdu šla s ním do postele. Věřím tomu že to dokonce prokoukla tu boudu, a bylo jí to jedno.

Ona krátce po Kašmíru ztratila práci, chtěla jít na akademiji, ale na to jsem jí řekl, že jí nebudu živit. Vždyť je to pravda, buď to se bude věnovat mojí práci a nebo uvidí co z toho bude mít — blázinec.

Zabíjet tě nebudu, ty svině, ruce si kvůli tobě neumažu, půjdu na to jinak!

Dneska jsem se byl najíst s jedním psychologem, hned jsme si byli sympatičtí, vyptával jsem se ho, jak by bylo možné nějakou šílenou ženskou dostat do blázince, hned ho to zaujalo, když jsem mu vyprávěl, co všechno s tou sviní musím zažívat, ano, nejprve musíme zabránit, aby se s vámi rozvedla. Ona to ale už udělala, už podala žádost o rozvod, tu musí za každou cenu vzít zpátky, za jakých okolností by to udělala, co myslíte, vyptával se.

„Kdybych byl na smrt nemocný, to by mě neopustila, má dobré srdce, svině...“

„No prosím, tady to máme, nemáte nějakou nemoc, nemůžete jí nějakou předstírat, takříkajíc simulovat?“

„Ale ano, zjistili u mě příznaky roztroušené sklerózy, ale tak je to u spousty lidí, já žádnou RS nemám.“

„Můžete simulovat motorické poruchy, tak tři týdny, pak půjdete k lékaři a ten vás pošle na tomografii, pak to budeme mít písemně.“

„To se mi líbí, pane doktore, to udělám.“

„A až vezme žádost o rozvod zpátky, tak ji pošlete ke mně, já vám ji pomůžu dopravit do blázince, nebylo by to poprvé, co něco takového dělám.“

„Proboha, pane doktore, co za to musím udělat?“

„Nic, to je mezi kamarády, a vy přece jste kamarád se Straußem.“

„No, spíše s jeho ženou, on nemá rád chlapy s vousama“, zasmál jsem se.

Když Mariane zemřela, bylo mi vlastně jasné, že tady pravděpodobně taky někdo napomohl, byl jsem rád, že mám tak dobré kamarády, kteří mi pomůžou tu svinu duševně ubít, to se mi líbí ještě víc, než obyčejná smrt. Ať se pomalu smaží v pekle, myslím, na psychiatrické klinice. Ach, co ještě říkal, mám prý všude vyprávět, že je alkoholička, pak ji prý do Haaru dostaneme mnohem snáz, takže začínáme. Šel jsem v ony dny k její lékařce a požádal ji, aby mou ženu poslala na kliniku, že je závislá na alkoholu, ta nymfomanka doktorka mi to obratem uvěřila, i

32 když zná hodnoty jejích jaterních testů. Červené dlaně, jaké má moje žena, ty na to přece ukazují, a ta blbá akademička mi uvěřila všechno... Ten doktor mi dál řekl, že u něj pracuje jeden psychoterapeut, kterého znám, který má velikou moc, protože je bohatý, jasně, Bruna znám, už nějaký čas chodí k našemu stolu štamgastů, učí se přece česky a v hospodě slýchává, co o té zmiji vyprávím.

Teď musí svině do nemocnice, nechat si vyříznout nějaký polyp, to jí sice nevěřím, já už jí nevěřím vůbec nic, chce do nemocnice, jenom aby nemusela být doma se mnou, připravuju jí peklo, ale ona si nic jiného nezaslouží, no počkej, ty se ještě budeš divit, šel jsem k lékaři, který ji operoval, a vyprávěl mi, že jenom simuluje, nic jí nechybí, ale je alkoholička.

Doktor mi to nevěřil, zašel jsem trochu moc daleko, řekl jsem, že moje žena trpí hospitalismem, řekl, že docela jistě nevím, co to hospitalismus je, svinstvo, ta přece všechno jenom simuluje, ale já to umím líp, mně každý věří, že mám roztroušenou sklerózu, přestože ji nemám, vy jste blbí a ne já!!! Pomalu ale jistě mám všechny lidi na své straně, co je mi do nějakého toho doktora, nic, je to krásný pocit, všechny je manipulovat a vědět, že mně věří každé slovo a jí nic... Zvítězím!!!

Už několik měsíců nespí v kuse celou noc, chodí do mého pokoje a hádá se se mnou, já se jí jenom vysmívám, svini, a v noci pak zavolám své milé Pat do Thajska a vyprávím jí, jak ji miluju, ta svině ať to klidně slyší, když se chce se mnou rozvést, no ano, co jsem jí začal simulovat roztroušenou sklerózu, tak tu žádost opravdu vzala zpět, kráva blbá. A pak jsem ji mohl dalších šest let tyranizovat a manipulovat jí...

V Kašmíru začala válka, když jsem tam byli, právě v tom okamžiku jsem si to tak neuvědomoval, bylo mi to celkem putýnka, gandža byla tak dobrá, že bych ji tam mohl kouřit hned po kilech... Ona, ta svině, chtěla ze Šrínagaru pryč a dokonce zpátky do Evropy, tak z toho byla hotová, v Dillí dvanáct hodin brečela (krokodýlí slzy) a pak jsem s ní letěl domů, od té doby je hrozně tichá a nemůže spát, modelovat, dokonce dala po šestnácti letech výpověď ve svém nakladatelství, už nemůže pracovat, její chyba. Kdo chtěl psát o lyžování v Indii, já ne. No počkej, ty svině, tobě ještě ten život zprzním... Nikdo mi nic nemůže, budu si dělat, co chci, ty sladké lži, kterým mnohdy už sám

věřím, ty mě přenesou přes ten čas, než ta svině chcípne ve cvokárně. Jinak je to pro mě mučivé, hlavně teď, když dělá tu školu, jak říká jedna spolužačka, taky Eva (a taky zmanipulovaná), je ta svině nejlepší ve třídě, udělala pro mě céďččko, které nechci, zase mi jenom chce ukázat, jak je ve všem dobrá, svině, díky bohu jsem našel někoho, kdo za mě udělá tu špinavou práci, ten milionář, žere mi z ruky, pravděpodobně stejně jako já taky nenávidí ženské, ačkoli, když jsem mu vyprávěl, že se ta svině zajímá o všechno možné, že čte v poslední době samé kritické knihy o sektách, tak řekl: „*Tak to už to nepotrvá dlouho a bude vědět o mé sektě, ale moje sekta dělá s takhle zvědavými žurnalisty krátký proces.*“ To jsem natáhl uši. „*Jak to myslíš, krátký proces?*“ „*No, naše protivníky vystavíme jistým represáliím, necháváme je pozorovat, pronásledujeme je s vrtulníkem, zničíme jim pověst, až se ti lidi vyřídí sami, většinou spáchají sebevraždu.*“ Zeptal se mě, zda nevím někoho, kdo by u ní provedl nepovolenou hypnózu. „*Ano, má jednoho přítele, Axela, ten by to mohl udělat*“, řekl jsem. „*Velice mu důvěřuje.*“ „*Toho znám taky, moje sestra byla jeho první přítelkyně, ten to s ní určitě zkusí, ten už jí toho d'ábla z těla vyžene. Nebo ji v hypnóze dožene k sebevraždě, to je maličkost. Dáš mi klíče od bytu v Müllerstraße a až pojeděš do Asie, bude to hotová věc*“, řekl Bruno.

„*No to by bylo něco, kdyby spáchala sebevraždu, to by se mi líbilo nejvíc, nemusel bych si špinit ruce. Jak ale na to? Co pro to musím udělat?*“

„*Zakaž jí číst ty knížky o sektách, pak se o tom bude chtít dozvědět ještě víc a bude se zabývat mojí skupinou a ty mi řekneš, až bude tak daleko, pak ten teror začne...*“

„*Tak to mi můžeš přenechat, to zvládnou.*“ Málem bych mu líbal ruce, zničení té kurvy bylo mým největším přáním.

Po měsíci jsem mu pak v hospodě řekl, že už čte o MPH, což sice nebyla pravda, ale co na tom, čím dřív, tím líp. Bruno už je správný chlapík, ten to zvládne, co ten vykládá o ženských, které jdou po jeho penězích, no to je děs...

Jsem geniální... Jednou, když jsme se stěhovali z jedné chalupy do jiné, řekla její kamarádka o jistém stínítku lampy: „*To je ale krásné, fakt*

34 *nádherné.*“

„*To dělala Eva, chceš ho?*“

„*No ale to přece nejde*“, řekla.

„*Samozřejmě, že to jde, mně se nelíbí, můžeš ho mít, ale nesmíš k sobě Evu nikdy pozvat, aby ho neviděla.*“

Tak jsem ji připravil o jednu z nejlepších přítelkyň, krása, pravda? Ta vyváděla, prý která svině mi ukradla lampu, já samozřejmě neřekl ani slovo, když se jejich přátelství kvůli tomu rozpadlo, ta svině se mě pořád ptala proč už se mnou nemluví?

„*No, nejsi všem lidem jenom sympatická, není divu, já se na tebe taky nemůžu podívat, aby se mi neudělalo špatně...*“

Ach, ten Bruno, kvůli těm jeho penězům ho vlastně nemám moc rád, závidím mu, že jich má tolik, ale on je tak vysazený na lidi, kteří kritizují tu jeho MPH, to bych chtěl vidět, jak to zapůsobí... A už to hned začne, slíbil mi.

Nejprve ji začali sledovat, ale tak, aby si toho všimla, no ano, to jde snadno, ona má dobré pozorovací schopnosti, jinak by nebyla tak dobrou novinářkou, pak začali všemožní lidi, cizí, ale taky moji známí jako například Mak, s pomluvami. Maka jsem se ptal, zda už s ní taky spal, po dlouhém zdráhání mi řekl, že to ale byla ona, kdo ho zatáhl do postele, jasně, kurva jedna. Takže taky on, stejně jako ostatní, pomohl ničit její pověst. Od té doby mi i Mak žere z ruky, později dokonce zatelefonoval mému zaměstnavateli a řekl, dejte si pozor na své děti, jinak je znásilní, krade, lže a je alkoholička, já mu řekl, aby se vydával za mě...

Vyšlo to, musela z toho místa odejít, podezírali ji, že ukradla peněženku, to sice neudělala, ale mohlo se to stát, tak nějak jí to v té agentuře řekli, pak odtamtud odešla... Ta ještě skončí pod mostem, ta svině židovská, o to se postarám a mám spoustu kamarádů, kteří mi s tím pomůžou... Doma ji tak terorizuju, že často utíká, i když jsme mezi tím rozvedení a byt přičli jí, to se ale pořádně spletli, já neodejdu. Ale ona, dokud zůstane, bude pykat za to, že jsem musel tak dlouho „žárlit“, že jsem musel tak dlouho závidět, až mě ta závist málem zničila, za to může jen tahle podělaná svině. Jednou jsem v noci čekal, až musela jít na toaletu. Zatímco seděla na záchodě, vpadl jsem tam, vytáhl si noční

košili, umístil zadek do výšky jejího obličeje a uprdl si, přímo jí do tváře... To bylo prima, něco tak krásného už nikdy nezažiju, v duchu jsem skákal radostí... Co udělá ona, to mě nezajímalo, ta svině všude vykládala, že to bylo nedopatření, tak je blbá. A pořád se smát, to je moje devíza, to nikdo nepozná co si myslím. Takhle je mohu všechny klamat, až na tu potvoru, ale ta se stydí říkat pravdu. Tu vymačkám jako citron.

„Ale ty to říkat nesmíš, buď ráda, že tě kvůli tomu nezabiju, ty svině!“
Co ty víš, nikdy jsem ti nevykládal, jak mě trápila, to bylo její právo, právě tak mám já právo tě zničit, ty ubožačko, sračko asociální...

V hospodě mezi štamgasty jsou dva Novotní, nejsou příbuzní, ale oba se vyznají v počítačích, přinejmenším to říkají, ale když jsem jim vypovídal, co už Eva všechno umí, nechtěl se před ní žádný ztrapnit a když potřebovala pomoc, jenom jsem řekl, jo, ti přijdou a pomůžou ti... Samozřejmě nepřijdou, jak taky, ona potřebuje pomoc, ale je lepší, než ti dva dohromady, ale pravděpodobně jsem tak básnil o počítačovém umění těch dvou, že chtěla, aby přišli a něco jí naučili. Kdyby věděla, že by se oba nejspíš mohli učit od ní, ale to se ta svině nikdy nedozví.

Musel jsem jí dokonce dát telefonní číslo jednoho z těch Novotných, když mu zavolala, byl u své těhotné přítelkyně, ta kráva mu vážně zatelefonovala, vzala to manželka, která se té svini tak vlichotila, nevím proč, ale bezpodmínečně ji chtěla poznat, přišla k nám na kafe, když jsem byl v Indii s Pat.

Takže ta ženská pila u mé svině kafe, a ona jí ukázala album, kde byl na jedné fotce vidět její manžel s tou svou přítelkyní ve vysokém stupni těhotenství, to ta svině určitě udělala schválně... Sice říká, že ne, ale já jí nevěřím, všichni kamarádi v hospodě na ni nadávali, až jsem je musel uklidňovat, ti by ji byli schopní dát zabít, ale já jim řekl, že objednat vraždu se nevyplatí, stačí, když někdo z nich Evě zavolá k té kamarádce, u které teď bydlí, zase jsem ji zmlátil, a pak byla uprostřed noci venku. Její chyba, proč mě pořád provokuje, šlo o moji mámu. Ta svině tvrdí, že máma lhala, když mi, to mně bylo teprve třináct, vyprávěla o svém znásilnění a že můj brácha je výsledkem toho znásilnění. Tak jsem jí dal ránu, boxerský úder, až krvácela, z toho jsem měl samozřejmě radost, a pak odešla, dobře pro mě. Vždycky odejde, nechá mě v bytě samotného, ona ten byt nepotřebuje, ať spí pod mostem, svině, co je mi do toho, co stojí v rozvodových papírech?

Takže chlapi v hospodě se hlásili všichni, každý chtěl té svini zavolat a říct jí, že v Hongkongu se nájemný vrah sežene skoro zadarmo a aby si

dala pozor, aby nepřišla o život, když mě bude pořád dál takhle pronásledovat se svými represáliemi, a pak měl zavěsit, musí to ale být hlas, který nezná, ale to bylo snadné, někoho vybrat. Přenechal jsem to tomu, který má nemanželské dítě, aby se té svini mohl trochu pomstít za tu fotku. Bylo už taky na čase, pomalu začínali tvrdit, že to byla moje vina, že jsem tu fotku dal do našeho alba, když jsem té svini říkal, co si o tom chlapi myslí, řekla, ty si přece můžeš do soukromého alba dát, co chceš, a pak ještě dodala: „*A proto mě označuješ za vražedkyni, protože ta blbá manželka u nás viděla tu fotku a její muž s tím nemanželským dítětem málem dostal infarkt? Proto mi říkáš, že jsem vražedkyně?*“ „*Ano, ale já jenom opakuju, co o tobě tvrdí chlapi v hospodě*“, řekl jsem jí a ona šla zase jednou balit, vzala si jenom malou tašku a když tentokrát odešla po tomhle rozhovoru, který ostatně trval celou noc, myslel jsem si, že je to navždycky a tak to taky bylo. Šla ke své lékařce, ta ji ale poslala k Brunovi, tak to bylo dohodnuté, můj pomocník, na toho se můžu spolehnout, údajně ta simulantka měla tak vysoký tlak, že málem umřela, ať už konečně chcípne.

Takže je to její vina, proč pořád odchází a nenechá se ode mne mlátit, i když musím říct, poslední dobou se docela vydatně brání, někdy jsem samá modřina. Když byla dole, chtěla do garáže, já přece věděl, kde skončí a ona ještě ne, tak jsem přece jenom byl trochu rozpačitý, co bude, když v blázinci zhebne a já a ti ostatní štamgasti, a ten doktor a lékařka, proboha, dokonce jsem měl trochu špatné svědomí, ačkoli jsem tenhle pocit předtím nikdy neměl, něco, co neznám, ale pravděpodobně to byl strach z vězení, každopádně jsem na ni z balkónu zavolal: „*Nechod' tam, mohlo by se ti stát, že už odtamtud nevyjdeš živá.*“

Ta svině blbá, pořád jí páchne z huby, i tentokrát, i když mezi námi byla tři poschodí, jen řekla: „*Jak víš, kam jdu, když já to sama nevím...?*“

No jo, pomyslel jsem si, tobě pořád ještě nedošlo, že tvůj život patří jenom mně, od té doby, co ses za mě provdala, já si tu svini stejně nikdy vzít nechtěl. Ale jinak bys mě vyhodila na ulici, takže ses mi takříkajíc upsala, jako teď čertovi, kterého z tebe ještě vyženou. Já tě můžu jenom nenávidět, milovat nemůžu nikoho, to už ze mě vyhnala moje máma. Láska neexistuje, jenom nenávisť, copak jsi pořád ještě nepochopila, že si s tebou dělám, co chci, ne to, co bys chtěla ty, jednoho dne mi budeš líbat nohy, ty svině... Rozvod, co je to? Já se nechtěl ženit a nechtěl

38 jsem se rozvádět, tak je to. V roce před rozvodem jsem schválně nic nevydělal, daňové přiznání pro mě dopadlo velice příznivě, totiž žádné daně, protože žádný výdělek. Ta ode mě nedostane ani marku, životní pojistku jsem vypověděl, dokonce i zdravotní pojištění, nepotřebuju to, jsem zdravý, jen před tou kurvou jsem hrál RS. Já už ti řeknu, jak se máš mít!!

Měl jsi někdy s ní soucit? Ptal se mě jednou Bruno

Ona PTDS nemá hraje to, simuluje.

Ne, to jsi byl ty, kdo simuloval celou dobu roztroušenou sklerozu, kterou nemáš, kdy ti nejvíce pomohla?

Když jsem na dálnici stratil 30 prken, ty auta co jely za námi musely kličkovat, to bylo k smíchu. A tenkrát řekla jestli budu muset jít do vězení, že tam půjde za mě.

Udělal by jsi ty to pro ní?

Já? Né nikdy.

Bruno je docela pravičák, jeho mínění o židech se mi ale právě hodí, ta svině je přece poloviční židovka, říká sice, že ne, ale já jí nevěřím. Kromě spousty krásných negativů, fotek, jaké jsem mohl udělat i já, jsem jí ukradl taky rodný list, nemá na něj právo, už proto, že její matka měla za svobodna velice židovské příjmení, a ta svině tvrdí, že žádná židovka není. Bruno jí se svou nenávistí k židům (doufám, že je nenávidí) může velice uškodit, já už jí škodil taky dost. Bruno šel k jejímu šéfovi do nakladatelství, kde pracovala, a řekl mu, který je taky docela napravo, že se k ní má chovat jako v koncentráku, tam stejně patří, podělaná židovka, Hitler neodvedl pořádnou práci, když tady nechal naživu takovou sběř. Zapírá svůj židovský původ ze strachu, děvka? Ta ještě prožije muka, o to se postarám.

Vede se mi skvěle, práce je vykonána, můžu se těšit, že přijde do blázince, svině, tam ji nejprve nakrmí tabletama, já tablety nikdy neberu, ani aspirin, to je přece od ďábla, jak vždycky říkala moje máma, a ta měla v mnoha věcech pravdu. Můj otec byl dobytek a hlupák, jak ho taky titulovala, a on si od ní nechal všechno líbit... Nikdy jsem nestál při něm, při tom slabochovi, který se nikdy mojí pomstychtivé mámě nevzepřel, jenom ve svých fantaziích ji chtěl zabít, posera. Máma byla silná, přesně jako já, a bůh stojí na naší straně, na straně silných... Když se ta svině stěhovala, řekl jsem jí, já ti nepomůžu, mám roztroušenou sklerózu, nemůžu nic těžkého nosit, ať ti pomůže bůh... Nevadí, že na boha nevěří, bude tedy muset věřit na ďábla, přesně, tím je přece posedlá, satanem, démonem, to jsem napsal ve svých básních a poslal jí. Tobě pomáhat? Nikdy, ty svině, protože ty jsi mi vždycky pomáhala, s knížkama, dělala jsi to ještě líp než já a tím jsem trpěl, protože toho neumím tolik, jako ty, ty svině. Já jsem pod tím musel trpět že umíš víc než já. Ještě že ti jsem zabral všechny diapozitivy a z negativů už vybral ty nejhezčí záběry. Na všechno přišlo moje razítko, teď už nemůžeš říkat, že to je tvoje dílo...Bruno se jí ptal jestli by mě opustila, kdyby jsem neměl roztroušenou sklerózu, ona řekla, že už dávno. Tenhle Bruno, to je něco, skutečně dosáhl toho, že ji jeho skupina MPH vidí jako možného nepřítele, tu svini, a dává ji pronásledovat „černými

40 muži“ a to přepadení s vrtulníkem, to pro ni muselo být hrozné, to jí přeji, svini. Mnohdy si říkám, že je ještě horší než já, tenhle Bruno, kam já nemůžu nebo nechci jít, tam jde on a vykládá o té kurvě, jaká je, velice dobrého pomocníka našel v Axelovi, ta kráva blbá si myslila, že je to její kamarád, ten taky dělal všechno, aby ji zničil, například ji uvedl do hypnózy, kdykoli se mu zachtělo, z toho důvodu jsem mu taky dal klíče od Müllerstraße, a pak jí vyprávěl, že ji miluje, chtěl by s ní spát a vzít si ji, samozřejmě to říkal jen tak, jen proto, aby jí, když mu to později připomněla, mohl říct jsi ošklivá, páchneš, kradeš, znásilňuješ děti a stejně se s tebou nikdy neožením, ty bábo stará, Axel je o jedenáct let mladší než ona, dvaadvacet let se kamarádí a já musel pořád poslouchat její lži, že je to jenom kamarád, ta svině by ho hned klidně zatáhla do postele, jako ty ostatní, ale tady se pořádně sekla, ten funguje zrovna jako já, rozumíme si a jsme si blízci, je to stejný holomek jako já, to se mi líbí, škoda jenom, že jsem dvaadvacet let dělal, že na něj žárlím, přitom jsme se už dávno mohli spřátelit, tak dobře si rozumíme, nenáviděl ji stejně jako já, pravděpodobně, jak říká, z toho důvodu, že mu všechny ženy podléhají, jenom Eva jeho krásu přehlížela, možná to opravdu dělala, ale u té kurvy člověk nikdy neví, já jí nevěřím ani slovo, svini. On ji potom pořádně potrápil s hypnózou, taky jí dal spoustu posthypnotických příkazů, které hnedle všechny splnila. Jenom musím dát pozor, aby se nedostala moc blízko k mému šéfovi, Maximilianovi, co si vzpomínám, vždycky říkal ta Eva se mi líbí. Za to mockrát pykala a ještě bude, svině.

Takže když jí už často Axel řekl, že si ji chce vzít, řekla mu, že jí má s tou blbou svatbou políbit prdel, ale ne dneska, dneska má svoje dny, ona ví, proč to dělá, po tomhle jejím výroku si málem vzal život, a potom, když jí řekl to mi ještě nikdo neřekl, tak ta kurva ještě řekla pravděpodobně jsi se nikoho neptal, svině.

Nato jsem jí řekl, něco takového se neříká někomu, kdo člověku právě nabídl sňatek. *Ne, řekla, ale on mi s tou svou pitomou svatbou šel opravdu na nervy.*

No jo, nebylo to, jak jsme s Brunem a Axelem předpokládali, ale Axel, protože je veliký esoterik, mi věřil, že Eva je posedlá satanem a mučil ji s exorcismem, bohužel při tom byl její dobrý kamarád, jediný nepřítel, kterého vlastně mám, a ten tomu zabránil, ta by jinak, jak mi Axel vy-

právěl, ten večer určitě chtěla skočit s balkónu. Škoda, že se to Axelovi 41
nepovedlo, to bych se té svině zbavil a všichni by mě litovali a cítili by
se mnou, škoda, rád bych byl vdovec... Ostatně vdovec, to bych vlastně
stejně nebyl, ta svině se dokázala se mnou rozvést. Ale pozor, to není
porážka, odstěhovala se ona, ne já. Já zvítězím, i kdybych měl prohrát,
to si zapiš za uši, ty svině.

*Moje deviza je, když mám něco udělat,
tak to udělám špatně, podruhý to už nemusím dělat.*

Začal můj nový život!! Jak jsme se domluvili, lékařka tu svini poslala do psychosomatické kliniky a tam čekal Bruno s kamarády, aby ji při sebemenším přestupku poslali do Haaru, v hospodě jsem zaplatil rundu a všichni mi gratulovali, že jsem to dokázal, taky mi záviděli, nejradyji by udělali totéž se svými ženami, ne, na to nemáte dost moci, jakou mám já, já to dokázal, pro mě začíná nový život, všichni mě budou litovat, že jsem musel tak dlouho vydržet s bláznivou alkoholičkou... Jeden ze štamgastů řekl není ti jí aspoň trochu líto, možná umře nebo ji přinejmenším nappou tabletama, může se i zabít, nádherný pocit, měl jsem čas z jejího archívu ukrást ty nejkrásnější fotky, stejně jsem to byl já, kdo jí umožnil cestovat, byl jsem přímo hrdý na to, že mi teď patří její fotky a sochy, ta už se nevrátí. Bruno a dr. dr., ti určitě odvedou pořádnou práci, takže dál, její obrazy, její chyba, že nikde není její podpis, teď můžu vykládat, že jsem je maloval sám, pak její archív textů, ten mám nejradyji, nemusel jsem napsat jedinou řádku a mám texty ke všem svým cestám, skákal jsem radostí, nikdy jsem to nečetl, ale všichni tvrdí, že píše moc krásně, a teď to budu já, který je tak nádherně napsal, ach bože, jsem já ale šťastlivec, nádherný pocit, ukrást tu svini, ukradl jsem i její šperky, sice je nepotřebuju, ale člověk nikdy neví. Ta svině si nezaslouží, aby dělala a vlastnila tak krásné věci. Jednou jsem jí řekl v tomhle bytě se modelovat nebude, ta svině mi odpověděla polib si prdel. Řekl jsem jí, že nemá respekt, je to přece pravda, copak nevidí, jak mi ubližuje svými tak nádhernými sochama? Skutečně, ta je taková svině, dělá to schválně, jenom abych záviděl.

Ta děvka, ta mi zaplatí za to, co mi udělala, je nevěrná a asociální, dokonce mě bije... *Můžeš to dokázat?*, zeptali se mě jednou v hospodě.

„*Ne, to ne.*“

„*Chceš jí dokázat, že tě bije?*“

„*Jak to mám udělat?*“

„*Jednoduše, když půjdete spolu někam do hospody, řekni jí něco nestydatého a ona tě udeří před lidmi a ti pak dosvědčí, že tě bije a ty ji ne.*“

To se mi líbí, to udělám, a skutečně, když jednou měla vycházku z kliniky, kde ji Bruno léčil, provedl jsem to tak, jak mi ten kamarád poradil.

A ode dneška biješ ty mě a ne já tebe, svině!!!

Bruno mi říkal, jak to tak jde s tou terapií, ale i když jí dovolil pít alkohol, doufal, že se opije, ta svině jako kdyby to tušila a za ty čtyři měsíce se ani jednou nenapila, pak jsme, teda Bruno jedné pacientce vyprávěl, že paní Lexa je tady kvůli pedofilii, to jí pak spolupacientky udělaly z pobytu peklo, jedna ji dokonce udeřila. Přesně tak, jako už ve škole, nikdo s ní nechtěl mít nic společného, takoví lidi přece patří za mříže, co se ukájejí s malými dětmi, a ta svině, ta by toho stejně byla schopná, možná to vyjde tímhle způsobem, normální člověk už by si vzal život, kdyby se o něm říkaly takové věci. Ale ne ta svině, Bruno říkal, že je moc silná, ta je přece hysterka, řekl jsem mu, ach, vyprávěj, kdy byla hysterická, vždycky když ji probudím, což dělám velice pilně, pak hned hysterčí, okamžitě to použil a navedl jednu spolupacientku, aby Evu v nejnemožnější dobu budila. Ta pacientka, Brunova bývalá přítelkyně, si pořád ještě dělala naděje na jeho milióny a vyhověla mu ve všem, co chtěl, a když se jí pak Eva ptala, proč mě budíš, bezdůvodně té svini jednu vrazila, no jo, tak docela bezdůvodně to taky nebylo, ta pedofilní děvka si zaslouží, aby ji každý zmlátil. Škoda, že jsem u toho nebyl, že jsem neviděl, jak ji, Evu, jiná pacientka bije, žárlím, že to udělala cizí ženská a ne já... Ta kurva, když jí zbiju tak mě posílá k psychologovi a nebo mě lituje, tak dostane znova nářez.

Ta facka ostatně prý byla obrovská, vyprávěl Bruno, a Eva se držela bravurně, když se zase začala ovládat, řekla té pacientce *mám ti taky jednu vrazit? Nesnáším lidi, kteří se nedokáží vyjádřit verbálně*. Brunovi se reakce té svině líbila tak, až jsem se musel ptát zamiloval ses snad do té svině, Bruno řekl ano. Ta pomluva ohledně pedofilie, ta se velice rychle rozšířila po celém Mnichově, ve všech agenturách, v každé redakci, zavolali jsme všude, kde ta svině chtěla pracovat nebo zrovna pracovala, všichni ji nechali padnout jak horký brambor.

„Ach bože, a kde jsou tvoje sliby, kde je tvoje skupina, chtěli jste ji zničit jako možného nepřítele. To mi nemůžeš udělat, teď nemůžeš couvnout, co jsme si ohledně toho spiknutí v hospodě řekli, to je třeba teď dovést do konce!, řekl jsem pak Brunovi.

„No ano“, řekl ten zbabělec Bruno, „ale já to sám nedokážu, poslat ji do Haaru bez důvodu, ona nepije, a to jsi vždycky tvrdil, a s dětmi taky nikdy nic nedělala, to jste si s Axelem vymysleli...“

44 „Ale mohlo by to tak být, v hypnóze přece říkala, že si dokáže představit lásku mezi dospělým a dítětem.“ Já.

„Samozřejmě, že to řekla, ale ne všechno, co si člověk dokáže představit, musí taky udělat, a ona má neobyčejnou fantazii, jinak by nemohla být tak dobrou umělkyní. A neměla by PTSD.“

„Ale ty sochy přece odlévá podle forem...“, lhal jsem.

„Tomu přece sám nevěříš“, řekl Bruno. „Dobrá, já ti slibuji, že jí to někdo řekne do očí, a vím kdo, tu ženu má moc ráda, ta jí to řekne, snad se potom zabije, na těch sochách jí přece hodně záleží... A když to přece neudělá, čemuž věřím, pak chci vidět její reakci, takříkajíc jako poslední test. Když vypění, pošlu ji do Haaru.“

Bruno přesně věděl, že tohle taky nebude fungovat...

„Ano, to udělej, snad to pomůže. A skupina?“

„Skupina už ji nechce pronásledovat, nikdy proti nim nic neřekla ani nenapsala, já začínám pochybovat, že by vůbec věděla, co MPH je...“

„Řekni mi, teď, když už jsme skoro u cíle, málem jsme ji zničili, chceš to teď vzdát?“, zeptal jsem se ho.

„Co mám dělat, nedá se jí ani to nejmenší vytknout, jedině snad že kouří, ale to dělá spousta lidí, ty taky kouříš a k tomu hašíš.“

„Já musím, mám přece roztroušenou sklerózu.“

„Ano, kvůli tomu tě šest roků nechtěla opustit, protože jsi simuloval eresku, to je naprosto nezákonné...“

„A ona nemá žádný posttraumatický syndrom a je židovka!!!“, zakřičel jsem na něj.

„Ale má ho, to se nedá simulovat jako RS, to člověk buď má nebo nemá, a tys ho nedostal, protože jsi člověk bez empatie, nedokážeš se vcítit, to je všechno.“

„Tohle říkáš mně? Ty mě neznáš. Kromě toho nikdy o tom nemluvila“

„O tom se nemluví, ti traumatisované lidé nemohou o tom mluvit.. A já tě znám, a Eva tě zná ještě líp.“

„Ne, já znám ji.“

„Na to zapomeň, jak by řekla, proč jsi jí nedovolil žádný sex? Mám ti to říct? Protože máš ptáka jenom na čurání, na sex je naprosto nepoužitelný a ty jí závidíš, že je ohledně sexu naprosto normální. A tohke nevím od ní.“

„Je kurva.“

„Nesmysl, ona nikdy nešlapala, to jenom ty jsi to vždycky tvrdil, to je pomluva, co tady děláš, mohla by tě udat.“

„Ty ses na tom podílel.“

„Ano, bohužel.“

„Co si to dovoluješ, říkat něco takového, přece jsme přísahali!“

„A kdo jiný ti to má říct, Eva by to ráda udělala, ale ty jsi ji poslal k čertu a chceš její smrt, ale jaký jsi slaboch, zmůžeš se jenom na pomluvy, protože zabít ji nedokážeš. Jsi svině, která od začátku lhala. V terapii Eva vyprávěla, že jsi jí chtěl do krabičky od filmu dát kokain, aby ses jí zbavil, ta už s tebou nikam na cesty nepojede.“

„Proto odřekla ty dvě knížky? Chtěl jsem, aby se mnou udělala Jižní Afriku a Brazílii, pokaždé odřekla, ta svině, a sám žádné knížky neudělám. Kvůli ní jsem přestal fotit knížky a ta byla tak drzá, že řekla, abych vzal sebou Slováka... Potvora... A ty jsi ji přece taky chtěl přivést do blázince“, dodal jsem.

„To jsem ještě neznal celou pravdu!“

„Co je pravda?“

„Ty jsi nemocný, máš poruchu osobnosti, jsi psychopat.“

„No a? Co tím chceš říct? Přece jsi mi přísahal, že ji zničíme a přivedeme do Haaru – a teď?“

„Ty jsi taky dělal chyby, lhal jsi mi a jí jsi vyprávěl všechno, o čem jsem s ní mluvil během terapie a pak řekl tobě. Nedodržel jsi slovo.“

„A co ty? Skončila v blázinci? A ještě se nechala rozvést! Ty a tvoje sliby.“

„Nezajímáš mne, můžeš si dělat, co chceš, já ti jenom radím, nechej mne a Evu na pokoji!“

„Ach bože, ty ses do ní opravdu zamiloval, mohla přece u mě zůstat, když chtěla!“

„Jak prosím? U člověka, který si přeje její smrt? Ty jsi duševně nemocný.“

„Ona neví, že jsem chtěl její smrt.“

„Ale samozřejmě, než přišla ke mně, tak jsi jí přece říkal, nechod' tam, mohlo by se ti stát, že odtamtud živá nevyjdeš, jsi nemocný a já byl hlupák, že jsem ti věřil.“

„No právě, je to tvoje vina, proč jsi mi to teda říkal, vždyť ji nenávidíš stejně jako já?“

46 „Ty se mýlíš, já ji miluji od chvíle, kdy jsem ji poprvé spatřil, to bylo před tříadvaceti lety v Hongkongu.“
„No to je čím dál tím lepší, a tvoje sliby?“
„Nic. Pomůžu ti dál ruinovat její společenské vztahy a pak se k tobě možná vrátí, jak ty doufáš, ale já tomu nevěřím, ona se nebojí zůstat sama, vedle tebe už vždycky sama byla, vyprávěla mi, že si svůj život vytvářela sama, tak, jak chtěla, ne jak ty by sis přál.“
„Cože? Tohle ti řekla, ta svině? Ta kurva? No počkej, já to dotáhnu do konce a kluci z hospody mi pomůžou.“
„Nikdo ti nepomůže, jedině by to byl takový blázen jako ty.“

Takže je v terapii nakonec šťastná, protože se do ní zamiloval takový boháč? To se nesmí stát, to nedovolím. Ale taková ona je, svině, ta je schopná manipulovat i s mým nejlepším přítelem. No počkej, svině. Proto boha nenávidím, že jí dal všechno a mně jenom malýho ptáka, já se vám pomstím oběma, vy svině.!!!

*Co ještě řekl?
Ona ti jednoho krásného dne splatí tu nenávist,
stejnou mírou,
jako jsi ji i ty, celá léta nenáviděl.*

Skoro všichni se odvrátili, to už dosvědčuje, že jsem velice dobrý a všech těch slabochů se zbavuji. Axel už nechce, Bruno se do té svině zamiloval, dokonce vystoupil z té své sekty, co mám s takovými posery dělat, nedokázali to, jenom to zkoušeli a měli velké řeči a kde nic tu nic. Já je teď ale taky už nepotřebuju, dosáhl jsem svého vítězství, bydlím v bytě, který byl přiřčen jí, té svině, všechno teď dělám sám, nepotřebuju vás, jste zrovna taková prasata jako ta svině, kterou tak nenávidím, že se jí můžu dotknout nanejvýš v rukavicích, když jsem ji viděl, to byla v Müllerstraße, načural jsem jí do kafe, svině, aspoň něco, když už nepřišla o život v blázinci, a kolikrát mi to Bruno svatosvatě sliboval, že k tomu dojde... Co ještě nakonec řekl, psychopat a drogy z toho může být jen lidská bestie. Je to ale taky škoda, takový slaboch, ten mi už nesmí přijít do cesty... Už vás nepotřebuju, hotovo. Vymáčkal jsem vás, ale ta svině mi byla daleko užitečnější než vy, burani. Kdo se neodvrátil, to jsou ti, co se mnou mají soucit, to je totiž ten nejjednodušší pocit, jakého jsou ti hlupáci schopni, to jde tak snadno, trošku před nima zaplatkat, že mi Eva tolik chybí, že bez ní ani nemůžu na cesty, že jsem hrozně nemocný a hopla, začnou mě litovat, okamžitě, přesní jak švýcarské hodinky. Ano, máš pravdu a cítíme s tebou, můžeš kdykoli přijít, uvaříme ti, věřím, že bys teď u té svině jíst nechtěl, ještě by tě otrávil... Že jsem jí načural do všeho, co jsem jí kdy uvařil, to vám vykládat nebudu... Vždyť já na ni byl tak hodný... Ano, my to přece víme, říkají ti, co se nikdy nad ničím nezamyslí, už vůbec ne nad tím, že bych třeba mohl lhát, a všechny ty sračky mi žerou z ruky, musím se jim pokaždé smát, jak jsou blbí. Prostě jsou zblblí svým soucitem a já si z nich dělám prdel. Haha, a pořád ke mně cítí tu zasranou lítost, i když už jsou to roky, co ta svině poprvé požádala o rozvod...

Doktor tvrdí, že se nedala zlomit, alkohol pít nechtěla, nepila celé ty čtyři měsíce terapie, jak prý ji tedy měli dostat do Haaru? *Byla takříkajíc ožehavý případ, nemohli jsme nic dělat, chovala se příkladně, není ani trochu nenormální a málem bych zapomněl, je hodnotný člověk, chtěli jsme, aby zůstala u nás pracovat jako terapeutka, má tak dobrý pohled na svět, a z PTBS se dostane sama.*

⁴⁸ Přitom jsem se na toho doktora spoléhal, ale je to stejný vůl jako Bruno, nakonec se do ní taky ještě zamiluje. Blbec.

Nechal jsem gandžu, nekouřím, nejím ani ryby ani maso, už jenom magické houbičky a jablka, miluji Matku Zemi, přesněji tedy to ďábelské stvoření, ve které se pomalu mění, v demokracii teď přicházejí k moci lidé jako jsem já, dokonce o Billu Clintonovi říkají, že je psychopat. Magické houbičky, ty jsou skoro jako LSD, kdybych tu svini nakonec sám zabil, nestane se mi nic, protože jsem to udělal pod vlivem drog, jednoho dne k tomu možná dojde... Ale přitom, jak ona kouří, určitě brzy umře, svině. Vlastně je to dobře, že žiju sám, RS už nemám, nikdy jsem neměl, musel jsem ji jenom simulovat, aby mě ta svině neopustila, kdybych ale na tom měl někdy být špatně, dokážu si vždycky namluvit nějakou novou děvku, co by mi utírala zadek, na to jsou ty ovce dobré, ty ženské smrduté.

Anebo kulka. To je rychlé, byl to krásný život, vyhrál jsem na celé čáře, všude vyprávím, že se Evě vede špatně, protože mě opustila, že toho lituje, a ti hlupáci mi to věří, to je ale pronárod, díky bohu jsem chytřejší než oni všichni. Máma by mě za tu práci pochválila, řekla by, z tebe se stal ještě větší psychopat než jsem byla já a na to jsem pyšný.

Z dětí bez lásky budou dospělí, kteří znají jen nenávisť.

Na příští schůzku štamgastů Bruno přece jenom ještě přišel, možná ze strachu, že bych všude vykládal, co se přihodilo, a vyprávěl o Evině hrozném posttraumatickém syndromu.

Já řekl, jako vždycky: „*Nic jí není, jenom kvůli mně posledních deset let nemohla spát, protože jsem ji vždycky budil, vykládá ti nesmysly a ty jí to věříš.*“

„*Ne, doopravdy ho má, přišlo se na to náhodou, nikdy by o tom dobrovolně nemluvila.*“

„*Nic nemá, simuluje, schválně se pořád klepe.*“, řekl jsem.

„*Ne, ty simuluješ, ona ani neví, jak se to jmenuje, co má.*“

„*Lže.*“

„*Ty lžeš!*“

„*Ale no tak, já ji znám přece jen o něco líp než ty, po tom přepadení s tím vrtulníkem taky nic neříkala, přitom jsem se jí ten den ptal, a to jinak nedělám, jaká byla cesta z Prahy.*“

„*Nelhala, jenom ti nic nevyprávěla, protože věděla, že za tím ty stojíš.*“

„*Ona lže a ty jí to věříš, v Kašmíru nic nebylo!*“

„*Ale samozřejmě, od té doby, co jste odjeli, zemřelo v Kašmíru na čtyřicet až padesát tisíc lidí.*“

„*Ale stejně tam nic nebylo, šlo o něco jiného.*“

„*Něco jiného?*“

„*Ach, já o tom nechci mluvit.*“

„*No tak, když se v Kašmíru nestřílelo, co to tedy bylo?*“

„*Ale, ta kurva se chtěla nechat masírovat, zase simulovala s plotýnkama, já pak obstaral maséra a zaplatil mu dvojnásobek za to, že jí bude masírovat prsa, to teda byla legrace, masíroval jí prsa, já ležel vedle a vysmíval se jí. Je to její chyba, myslí si, jak nemá krásný ňadra.*“

„*Ty jsi zvíře! Já přece byl s Axelem u tebe doma, Axel ji svlékl, viděl jsem ji také u operace, ta lékařka mě tam poslala, byl jsem při tom, má nádherné tělo, krásná prsa a ty jsi ji nechal znásilnit!*“

„*Cože? Co už je na tom, když jí nějaký masér masíruje prsa. Ta ale křičela, stop, stop, ale on, protože jsem mu tak dobře zaplatil, jenom pokračoval a já se mohl potřhat smíchy. A ty tu svini teď miluješ?*“

50 „Nevím, ale teď ani já nemůžu spát, neměl jsem s tebou tenhle deal začínat, ty jsi vážně prase.“

„Tak se trhni, já to zvládnu i bez tebe.“

„Pokud se Evě něco stane, pak mě teprve poznáš, mám mnohem více moci než ty. Ty nejsi člověk, ale bestie.“

Myslím, že mě ostatní štamgasti obdivovali, že tomu milionáři takhle dokážu číst levity. A protože příště už do hospody nepřišel, rozhodli jsme, že zradil, a vyloučili ho z našeho kroužku spiklenců, právem, a já už ho stejně nepotřebuju. Ale je to svinstvo od té děvky, takhle ho zmanipulovat. Ona se od toho Kašmíru fakt klepe. Když ztratila práci, kvůli tomu syndromu, tak chtěla abych jí vzal do mé agentury. To se ale sekla. Proc bych jí měl za to platit, že pro me všechno dělá, ať to dělá dál zadarmo. Ztratila stejně práci jen kvůli sobě. Ty celé roky co se mnou žila kvůli RS byla jak vyměňená, mohl jsem s ní dělat co jsem chtěl. Všechno si nechala líbit... Svině. Ať už to byl kdokoliv, válka s talibanem která je v Kašmiru dodnes, nebo ten masér, jak všude vyprávím, že to byla jen legrace, je to jedno, je zničena je a taková se mě líbí nejvíc, do té bych chtěl pořád kopat... až by se válela po zemi. A ona je blázen když má PTSD. Axel jí posílal po Evropě, dokonce ji říkal v kterém hotelu má spat a ona vše splnila, krava.

Detlef, ten teplouš. Ještě když se Bruno podílel na úplném zničení té kurvy, slíbil, že Detlefa přetáhne na svoji stranu, já od té svině věděl, že by u něj ráda pracovala, třicet roků, možná ještě déle, byli kamarádi, ten by přece mohl být v našem tažení proti té svině velice užitečný, takže hurá na to. Tenkrát jsme zjistili, že šéfredaktor z nakladatelství, kde pracovala, je moc dobrý známý Detlefa a Bruna, Bruno ho zmáknul a tak se nakonec seznámil s Detlefem, který zase v naději, že by snad Bruno mohl být teplý, měl ohledně něj jakési ambice, doufal taky v jeho milióny, je to přece příjemné, mít takhle bohatého přítele, já taky, i když jsem mu záviděl, jsem si mnohdy říkal, jakou že moc má tenhle terapeut díky svým penězům.

Takže Bruno tenkrát dostal Detlefa naprosto pod svůj vliv, vyprávěl mu o pedofilních sklonech té svině, o tom, jak se kurvila a jiné lahůdky, že mě mlátí a neustále okrádá, já zase že jsem na smrt nemocný a ta svině mi i po rozvodu dělá ze života peklo...

A protože Detlefovi jsou ženské stejně venkoncem putýnka, jako mně, tak souhlasil, že se na tom útoku bude podílet.

Já děkoval bohu, že mi přihrál takové bídáky, a těšil se na den, kdy ta svině začne pracovat u Detlefa. A ten přišel brzy, když ji po čtyřech měsících pustili z kliniky, dyl si ji tam Bruno nechtěl nechávat, prý by to nemocenská pojišťovna nezaplatila, ten hlupák ji ani za čtyři měsíce nedokázal prohlásit za blázna, že by jeho moc přece jen nebyla tak velká, jak jsem si myslel? Jen velké řeči a kde nic tu nic? A nakonec si tou kurvou ještě nechá poplést hlavu?

Proč ji taky Axel musel při těch hypnotizérských seancích vždycky svlékat? A Bruno byl často při tom a její tělo mu udělalo, tahle svině, já ji nenávidím. Ach tak, on ji svlékal proto, že jsem mu řekl, aby ji ponižoval, pokořoval, a to jde, když lidi necháte nahaté lézt po čtyřech a děláte si z nich prdel nebo je necháte, aby vám líbali boty. Tak to jde úplně nejlíp.

To všechno s ní Axel dělal, jak jsem mu přikázal. A teď tenhle Detlef, ten taky dostal nařízeno, co s tou sviní udělat, ne ode mě, ale od Bruna, Než začala u Detlefa, přišla ta kurva sem, ale ať chtěla cokoli, nedal jsem jí nic, ne a ne, to jsou teď moje věci, ty na ně nemáš nárok, jenom

52 já, ty svině. Kromě toho jsi opustila ty mě, ne já tebe, já tě nikdy neopustím, nepropustím, jsi můj majetek a s tím si můžu dělat, co chci. Řekl jsem jí, pravděpodobně že to ukradli stěhováci, ona mi sice nevěřila, ale to mě nezajímá, kdyby jen věděla, jakou mám z jejích věcí radost...

Vyprávěl jsem jí, že věřím, že byla znásilněná a to jsem říkal všem i v Praze... Jednou ji rodiče její dlouhá léta nejlepší kamarádky varovali před svou vlastní dcerou. Eva to té kamarádce řekla. Já jí nadával tenkrát, že je blbá, že se připraví o přátelství. Tentokrát, když byla u mě, jsem jí řekl něco jiného.

A stálo mi to dokonce za větu: „*Já tě obdivuju.*“

„Samozřejmě, to musíš, já nejsem takový zbabělec jako ty, svému kamarádu Slováčkovi nedokážeš říct, aby se umyl, když páchne potem.“

„Není ti Heleny líto?“

„Ne, proč, nelituju nikoho, kdo těm žvástům věřil, jsem totiž o něco chytřejší než ty, to jsi nevěděl? A s tím znásilněním? Já nikdy znásilněná nebyla, máš jen pachatele, ale žádnou oběť.“ Dělal si ze mě legraci, řekla ještě, to je dokonce absurdnější než s těmi dětmi... Ono je jí to opravdu úplně jedno, co o ní vyprávím, té svini, no počkej. Vytáhl jsem svůj poslední trumf:

„Detlef se těší, jak si tě podá.“ Měla u něj za čtrnáct dní začít.

„Jenom mi řekni, jak to chce udělat a proč, já přece u něj už pracovala tak často, co by si měl se mnou vyřizovat?“

Radoval jsem se při pomyslení, jak ji Detlef zničí, mnul jsem si nad tou představou ruce, ona naproti tomu: *„To jsem ale opravdu zvědavá, co chce udělat,“*

„Není ti nikoho líto. Ani Detlefa? Počkej ten ti dá!“

„Proč, nerozumím ti.“

„Máš vůbec nějaké přátele?“

„Jasně, mám přátele, ale pokud myslíš, že ti, kteří byli mými přáteli, se teď spřátelí s tebou, tak to se pořádně pleteš.“

O to mi nejde, ty svině, hlavní je, že už to nejsou tvoji přátelé, a Detlefa teď už taky máme na naší straně a ty nemáš nikoho, z toho mám radost!!

Tak nějak jsem čekal jinou reakci, že bude brečet, pokusí se mě přesvědčit, že nemám pravdu, že přece jen zůstanou jejími přáteli, ale nic takového nepřišlo, ani jsem neměl pocit, že by něčeho litovala, k čemu jsem to všechno vůbec podnikal, dal si takovou práci? Aby nakonec řekla je mi to jedno? Ty svině, jak to, že jsi tak silná, já jsem chlap, já vždycky vyhrávám, seděl jsem tam a nějak se nemohl smířit s porážkou, taky to žádná nebyla, bylo to vítězství na celé čáře, ta kurva nemá už žádného přítele, to je přece něco.

Ve své knize pak popsala můj výraz v obličeji takhle: *Vrah, který se raduje ze své oběti, přestože jeho oběť ještě žije.*

Ano, tak to taky muselo vypadat, já přece žádnou porážku nepřiznám. Ty svině. Dokonce jsem jí slíbil, že nebudu dál nic podnikat, ale budu, ty prase, na to můžeš vzít jed, dokonce jsem ji poprosil o odpuštění, ta děvka špinavá přece všemu uvěří... Doporučila mi psychiatra, kdyby věděla, že nejraději se vidím právě v té roli, kterou hraji, totiž v roli ničitele její sociální sítě, kdybych nebyl tak asexuální, dostal bych orgasmus, ale moje máma o sexu vždycky říkala, že je to moc špinavá věc, kterou nesmíme dělat, pámbíček to nerad vidí, a protože bůh mě v mých činech proti té svini podporuje, věřím v něj a obejdu se bez sexu i nadále, stejně mi to vůbec nechybí, co bych měl z toho, že uspokojím nějakou chtivou svini, ne, mé sperma je mana.

*Nenávist škodí tomu,
kdo nenávidí daleko víc než tomu kdo je nenáviděný.*

Bruno vyprávěl, že v terapii hovořila o nějakém příteli, takže jdeme na to, to je její poslední spojení, jmenuje se Kay. Bruno už mi nechtěl pomáhat, ale já jej vydíral, řekl jsem, že mi neměl vyprávět všechno, co se od ní a o ní dozvěděl během terapie, to se nesmí, neměl se účastnit těch hypnotických sezení, a dál jsem hrozil, že řeknu, že mi chtěl pomoci tu svinu přivést do blázince, případně i zabít. A tak mu nezbylo nic jiného, než dál spolupracovat.

Dal jsem mu adresu toho ocasa, co tu kurvu souloží, a on se tam vydal. Dostal klíče od jejího bytu a od Axela ještě hypnotický trigger. Jak to dokázal s tím klíčem, to bylo docela veselé, koupil ocasovi nové zuby! Párkrát se tam vydal a tu svinu zhypnotizoval, ale jak ji začínal milovat pořád víc a víc, tak jsem ho vzdal. S Detlefem to taky nezvládl, co mi řekl bylo, že vyhrála na celé čáře, ta svině, ať dělal Detlef co dělal, byl spíš trapný a ona se mu prostě vysmála, škoda, jiné ženské už by se zabily, ale ta svině všechno prokoukne, jenom dřív, když jsem s ní žil, jsem jí mohl manipulovat, ale teď, když má prý krásný byt, teď už na ni vliv nemám, jak já ji jenom zničím, zašlapat tu kurvu do země, ale jak? Pane bože, pomoz mi ještě teď, prosím.

Možná od něj přišlo to vnuknutí, že teď po magických houbičkách v opojení píšu tak krásné básně, udělal jsem výstavu a četl tam ten text o Indii, co ho ta svině napsala, dostal jsem dlouhotrvající potlesk, joj, byl to úspěch s tím textem, ani moje fotky se jim nelíbily tolik, jako ten text! Po přednášce taky ke mně přišla nějaká ženská, jak říkala, byla nadšená mou osobností, no, uvidíme, jak by mi mohla být užitečná, nechal jsem zapůsobit svůj šarm, bude to snadné, je dost hloupá a navíc esoterická, ta mi dokonce věří, že moje bývalka je posedlá ďáblem, že si vydělávala sexem a měla něco s dětma. Když řekla, že vlastní malé nakladatelství, bylo mi hned jasné, že vydá moje básně, ach bože, jsou ty ženské blbě...

Než jsem šel na tu vernisáž stávil jsem se u jedné bývalé kamaradky, u které jsme vždy spali když jsme dělali tu obrazovku o Praze, já zasimuloval záchvat RS a ona mě musel pomoci. Já tenkrát v obýváku ukrad plechovou starou hračku a řekl jsem že to udělala ta svině. Ta přítelkyně s ní přestala kamarádit. Tak u té jsem byl. Řekl jsem jí zavolej do Mni-

chova, ona to udělala, ale jak je blbá tak se ptala po Evě Somrové, ta kráva se jí zeptala odkud má telefon, ta přítelkyně řekl takovou blbost že prý z telefonního seznamu, jenomže ona stojí v telefonním seznamu pod jejím jménem které má po otci.

Pěkná blamáž, Eva jí řekla, polib mě prdel a položila jí telefon. Ta přítelkyně jí zavolala ještě jednou a ta kráva jí řekla že jí má vylizat prdel i ten kdo vedle ní stojí, to jsem byl pochopitelně já. Eva byla vždycky chytřejší než já, uměla rychle kombinovat a v případech když už jsem si nevěděl rady přišla ona vždy na nějaké řešení.

Bruno se Evy jednou při terapii ptal, za jakých okolností by toho svého ocase opustila. Když mu půjčím peníze, on mi je určitě nepřinese zpátky a já nemám v úmyslu za lásku platit, odpověděla, takže nic snazšího, řekli jsme tomu Evinu ocasevi, musíš po ní chtít peníze, tak zjistíš, jestli tě má opravdu ráda, půjč si od ní prachy!

To taky udělal a ona ho skutečně poslala k čertu, já byl rád, ale když jsem zjistil, že se tím pádem pro Bruna uvolnila cesta k Evě, skoncoval jsem s Brunem definitivně. Přeběhlík!! Zrádce!! Dokonce jí chtěl darovat dům, ona to díky bohu odmítla, ta svině se o materiální věci nikdy nezajímala, hlupačka.

No jo, tak aspoň ta svině přišla o svého píchače, pořád ještě existuje možnost, že Bruna nebude chtít, nenávidí lidi s pravičáckou orientací a jméno Bruno taky nesnáší.

Mezitím jsem se vyspal s její nejlepšší kamarádkou, no jo, já to nechtěl, ale ona byla tak nadržaná, chtěla to zezadu, děvka, no, aspoň neviděla, jak ho mám malýho, a tak jsem jí to udělal, sice nerad, ale přece. Celý svět mluví o orgasmu u ženských, já nevěřím, že něco takového existuje, to ty svině jenom něco předstírají.

Moje básně vyšly, kamarádi jsou nadšení, a především nakladatelka, musel jsem se zase jednou přemoct a jít s ní do postele a básně byly na trhu. Ta svině mi moji poezii beztak závidí, píšu tam, že jsem vyrostl v Praze, to se vždycky mohla zbláznit, když jsem to vyprávěl... No a, co je komu do toho, že jsem vyrostl v Dolní Poustevně, lepší je říkat jsem Pražák, lidi mají větší respekt, než když je řeč o malé vesničce. Dál píši, že žiji v Indii, ta bude závidět, že mám dvě bydliště, v Asii a v

- 56 Müllerstraße, ta svině, ten byt mi přenechala jenom proto, že mám údajně RS. Nemám, a já ti ještě zprzním život, ty svině. Všichni skončili, nikdo už mi nechce pomáhat, ona ode mě taky nic nechce, raději by žila pod mostem, než aby se vrátila ke mně, to mi řekl Bruno. Bruno odešel z Mnichova, ze strachu přede mnou, taky bych mu mohl docela pěkně uškodit.
- Žiju sám se svými pekelnými sny, ty houbičky jsou opravdu ďábelská věc. Když potkám někoho z dřívějška, tak mě pořád ještě lituje, to byl taky cíl, chtěl jsem být litován, když něco potřebuji, je to nejlepší cesta, jak si o to říct, a tak teď ždímám jiné lidi než tu svini, všechny, co to se sebou nechají dělat.
- Ti zbabělci neudělali, co jsem chtěl, ale počkejte, moje pomsta přijde, ve svých básních píšu o konci světa, o přírodě a zvířatech, to táhne tak, až ve mně mnozí vidí nového mesiáše, krásná role, možná založím nějakou sektu, uvidíme, pak bych mohl podvádět všechny ještě víc než teď. Tolik lidí mi nalítlo – a tak to bude i v budoucnu.

*Je nemožné
přesvědčit psychopata
o opačném mínění, než které má on.*